

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ У ДЗЕРКАЛІ ЗМІ:

**За повідомленнями
друкованих та інтернет-ЗМІ, телебачення і радіомовлення
15 січня 2014 р., середа**

ДРУКОВАНІ ВИДАННЯ

- Щоб досягти компромісу, потрібно не блокувати, а працювати** *"Голос України"*3
- Голова Верховної Ради В.Рибак відкрив пленарне засідання парламенту. У сесійній залі зареєструвалися 269 народних депутатів. Однак одразу після цього глава парламенту оголосив перерву до 16-ї години для проведення консультацій, і депутати розійшлися, а лідери фракцій зібралися на нараду в кабінеті глави парламенту.
- Що думають депутати про початок роботи Ради** *Журнал "Український тиждень"*4
- С.Соболев: "У випадку виїзного засідання парламенту для ухвалення бюджету на цей рік, без сумніву ми робитимемо все для того, щоб цього не сталося. Водночас зрозуміло, що таким бюджетом влада фактично підкладає не міну уповільненої дії, а реальну бомбу під своє існування. Це буде економічна бомба, яка вибухне буквально найближчим часом".
- У страйку очі великі** *Наталія Лебідь, "Україна молода"*7
- Відповідаючи на запитання про сенс страйку, віце-спікер парламенту, депутат від «Свободи» Р.Кошулинський відверто здивував. Він зачитував 44-ту статтю Конституції й наголосив на тому, що «соціально-економічний» страйк мусить відбутися як реакція на ті катастрофічні дії влади, котрі полягають у невилітлі грошей.
- "Они доведут ситуацію до гражданской войны!"** *Ольга Куришко, "КоммерсантЪ" (Україна)*10
- Вчера парламентская оппозиция заблокировала трибуну Верховной Рады, требуя отставки Кабинета министров, привлечения к ответственности главы МВД В.Захарченко и создания временной следственной комиссии Рады по расследованию фактов избивания сотрудниками милиции участников акций протеста. В Партии регионов отказались идти на уступки — представители большинства пригрозили "принять меры" для утверждения госбюджета.
- С новым налогом** *Наталья Непряхина, "КоммерсантЪ" (Україна)*11
- Наряду с принятием проекта бюджета на 2014 год парламент намерен изменить и налоговое законодательство. Депутатами предложен ряд норм, которые бизнес должен будет выполнять уже с февраля. Они касаются плательщиков единого налога 1-3 групп, продавцов товаров люксов, табачных компаний и фондового рынка. В бюджетном комитете уже сегодня должны определиться, какие поправки поддержать в сессионном зале.
- Недалеко ушел** *Галина Корба, "КоммерсантЪ" (Україна)*13
- "Сожалею о выходе А.Гриценко из фракции. Это ослабляет и "Батькивщину", и его. Надеюсь, это все равно не помешает нам стоять вместе в великой битве", — сказал народный депутат А.Шевченко.

ІНТЕРНЕТ-ЗМІ

Голова фракції ПР запевнив у непорушності більшості Українська правда14
 Зміни розстановки сил у Верховній Раді найближчим часом не очікується, упевнений глава фракції Партії Регіонів О.Єфремов. Про це він заявив на брифінгу у вівторок.

Николай Томенко: «Регионалы хотят упростить снятие неприкосновенности» ЛІГАБізнесІнформ15

Н.Томенко утверждает, что в Раде хотят оперативно изменить регламент и поменять процедуру снятия депутатской неприкосновенности.

Владимир Макеенко заявляє, що депутати от ПР намерены переписать Закон о Регламенте заново Цензор.НЕТ15

Он отметил, что это делается для того, чтобы подогнать регламент под смешанную систему выборов, поскольку нынешний регламент выписывался под парламент, избранный по пропорциональной системе, а в настоящее время система смешанная, и Рада состоит как из депутатов, избранных по партийным спискам, так и из мажоритарщиков.

Арсен Аваков: "Мажоритарщики от ПР готовы поддержать изменения в Конституцию" LB.ua16

А.Аваков не бегаєт на Каменева, не ходит на Банковую, но строит баррикады, следит за отрядами самообороны и даже успел поработать - на время отсутствия А.Парубия – комендантом Майдана. LB.ua встретился с нардепом аккуратно к моменту истечения его комендантских полномочий – вместе мы попытались проанализировать неизбежность изменений, привнесённых Майданом в общество и политику.

Тактическая повестка Майдана: как власть и оппозиция играют в общую игру Хвиля22

Исходя из этого получаем ситуацию при которой майдан нужен всем, но при этом он ничего не должен добиться! Отсюда и определяется тактическая повестка Майдана которая отображается в дешёвых двусторонних провокациях и абсолютно бесполезных, по сути, «хождениях по мукам» к различным гос. учреждениям и Межигорьям. А оппо-политики не перестают бегать на Банковую за консультациями.

БЛОГИ

Олег Канівець: «Януковичу, уберезіть себе від ганьби. Відхрестіться від Кохана!» lb.ua23

Як відомо, лист підписав не міністр, а його перший заступник. У мене таке відчуття, що пан Новохатько мабуть не наважився ставити автограф під, без сумніву, історичним документом. В аннали захотів потрапити його перший заступник Кохан.

Арсен Аваков: «Не стоит поддаваться...» pravda.com.ua24

Не поддавайтесь! Делайте каждый на своем месте то, что должны, то, что можете! Верьте и делайте – и Майдан победит, ибо не существует оружия против единой созидательной воли миллионов!

Володимир Ар'єв: «Як у Луценка кров брали, або Узурпація з корупційним відтінком» glavkom24

Мій висновок. У державі зі зруйнованими основами права, немає значення, де лікуватись - у приватній чи державній клініці. Брудні лапи Мінохздора можуть влізти у будь-яку історію хвороби. Легітимних інституцій виконавчої влади в Україні не залишилося взагалі.

ТЕЛЕБАЧЕННЯ І РАДІОМОВЛЕННЯ

Верховная Рада не смогла начать работу после каникул Интер, Подробности ..25

Верховна Рада сьогодні працювала лише кілька хвилин УТ-1, Підсумки дня26

Друковані видання**Щоб досягти компромісу, потрібно не блокувати, а працювати
"Голос України"**

Голова Верховної Ради Володимир Рибак відкрив пленарне засідання парламенту. У сесійній залі зареєструвалися 269 народних депутатів. Однак одразу після цього глава парламенту оголосив перерву до 16-ї години для проведення консультацій, і депутати розійшлися, а лідери фракцій зібралися на нараду в кабінеті глави парламенту.

Зранку опозиція заблокувала трибуну та президію, наполягаючи на виконанні політичних вимог — відставці міністра внутрішніх справ Віталія Захарченка та всього уряду загалом, розпуску спецпідрозділу МВС «Беркут», звіті у сесійній залі парламенту Генерального прокурора Віктора Пшонки про те, чому не працює закон про «амністію» учасників Євромайдану. А також на створенні Тимчасової слідчої комісії щодо розслідування фактів надмірного застосування сили з боку правоохоронців до мирних мітингувальників.

У кулуарах представники парламентської більшості обурювалися діями опозиції. Адже цього тижня, який є останнім у роботі третьої сесії Верховної Ради, народним обранцям належить ухвалити основний фінансовий документ держави — закон про Державний бюджет України на 2014 рік, від якого залежить фінансування всіх державних видатків.

Голова Комітету з питань Регламенту регіонал Володимир Макеєнко в інтерв'ю журналістам заявив, що Партія регіонів готова піти на поступки опозиції в питанні створення Тимчасової слідчої комісії (ТСК) задля своєчасного ухвалення державного бюджету. І що також регіонали готові дискутувати питання щодо збільшення видатків державного кошторису. Але для цього депутатам потрібно не блокувати, а працювати — і в режимі комітетів, і в пленарному режимі. Депутат також повідомив, що питання про створення ТСК, на чому наполягає опозиція, було внесено до порядку денного, і він навіть підготував виступ на цю тему.

Те, що до проекту Держбюджету-2014 надійшло близько трьох тисяч поправок від депутатів, у більшості вважають за звичайну законотворчу практику. Більшість пропозицій — від депутатів-мажоритарників, котрі прагнуть збільшити видатки на фінансування соціально-економічного розвитку своїх округів.

Володимир Макеєнко пригадав, що за часів його головування у бюджетному комітеті надходило і до п'яти тисяч поправок до проекту бюджету, над якими працювали цілодобово. Свого часу парламент ухвалював кошторис країни навіть пізнього вечора.

Комуністи голосуватимуть за проект бюджету — заявив представник фракції КПУ Спідон Кілінкаров. Водночас він вважає безглуздою вимогу опозиції про виділення 2,2 мільярда гривень на проведення дочасних виборів, оскільки виборців хвилюють зовсім інші, передусім соціальні питання. «Вибори мало кого турбують у суспільстві, — сказав депутат-комуніст. — Треба знайти компроміс щодо погодження позицій у бюджеті. Це серйозний документ, який вимагає серйозної дискусії в парламенті, в тому числі щодо розв'язання соціальних проблем».

Ще один депутат-регіонал Ярослав Сухий також підтвердив, що Партія регіонів готова проголосувати за створення ТСК, на якій наполягає опозиція. При цьому він назвав нереальними головні вимоги опозиції — розпуск парламенту та відставку уряду. «Адже відставлена Верховна Рада працюватиме до тих пір, поки не буде обрано нову, Кабмін виконуватиме свої обов'язки до призначення нового уряду, — нагадав депутат конституційні

норми. — Покарати тих, хто перевищив свої повноваження, застосовував силу, бив студентів, — я за. Прокуратура розбирається, якщо треба — створимо комісію. Ми могли б сьогодні створити таку комісію. І я би за неї голосував, як колишній офіцер внутрішніх військ». Водночас Я. Сухий не виключив: якщо блокування парламенту триватиме, то парламентська більшість може ухвалити бюджет «з коліс», тобто без розгляду поправок, одразу в цілому.

Лідери опозиції на брифінгу заявили, що провладна більшість не хоче прислухатися до їхніх вимог. І що на нараді в кабінеті Голови Верховної Ради опозиція не почула відповіді на запитання, чому припинилися переговори та круглі столи, які були ініційовані владою, і чому не виконується закон про припинення переслідувань учасників Євромайдану, за який голосувала парламентська більшість.

«А тому вихід тільки один — повне перезавантаження влади, і президентські, і парламентські вибори, — заявив лідер фракції «Свобода» Олег Тягнибок. І додав, що опозиція за жодних обставин не голосуватиме за бюджет.

Лідер фракції «Батьківщина» Арсеній Яценюк вкотре переконував: вирішення політичної кризи залежить від Президента Віктора Януковича. «Наша базова вимога — відставка уряду Азарова залишається, і ми звернулися до голови парламенту — піти до Віктора Януковича і пояснити йому: якщо рішення про відставку уряду та відставку Захарченка не буде прийнято, то найближчим часом ми отримаємо нову хвилю протистояння», — заявив політик.

Лідер «УДАР» Віталій Кличко також підтвердив, що опозиція на нараді у глави парламенту не отримала відповіді на ключові питання, які порушувалися на понеділковій погоджувальній раді.

Водночас, відповідаючи на запитання журналістів, чи голосуватиме «УДАР» за держбюджет, заступник голови фракції «УДАР» Віталій Ковальчук відзначив, що якщо пропозиції фракції будуть враховані — депутати готові розглядати закон про бюджет. «Наша основна пропозиція — передбачити два мільярди гривень на проведення дострокових виборів Президента і парламенту, зменшивши у такий спосіб збільшене фінансування МВС», — сказав депутат.

Лідери фракцій вирішили зібратися на ще одну нараду в керівника парламенту перед відкриттям вечірнього пленарного засідання — о 15.30.

Народний депутат Володимир Макеєнко:

«Ми ведемо переговори з опозицією, щоб розпочати головне питання — розгляд бюджету. Це останній тиждень сесії, далі за Конституцією — два тижні перерви до 4 лютого. Тобто треба приймати бюджет на цьому тижні, іншого часу за графіком немає».

<http://www.golos.com.ua/Article.aspx?id=311061>

Що думають депутати про початок роботи Ради

Журнал "Український тиждень"

Тиждень.ua перед початком сесії опитав депутатів провідних фракцій щодо перспектив роботи Ради у новому сезоні.

Сергій Соболєв, фракція «Батьківщина»:

Продуктивність роботи парламенту залежить від того, чи конструктивним буде порядок денний. Якщо він буде виходом, перш за все, з політичної, економічної кризи, то робота буде конструктивна. Натомість якщо він (порядок денний. – Ред.) стосуватиметься того, як і далі красти з бюджету, а отже як ухвалити його в будь-якому вигляді за прискороною процедурою, то ясно, що жодного конструктивну не буде.

Політична і економічна криза – це вже реальність українського життя. Верховна Рада не може працювати в таких умовах і не реагувати на це, як Янукович чи уряд Азарова.

Блокування парламенту залежатиме від переговорів щодо формування порядку денного, які і далі продовжаться.

У випадку виїзного засідання парламенту для ухвалення бюджету на цей рік, без сумніву ми робитимемо все для того, щоб цього не сталося. Водночас зрозуміло, що таким бюджетом влада фактично підкладає не міну уповільненої дії, а реальну бомбу під своє існування. Це буде економічна бомба, яка вибухне буквально найближчим часом. Звісно цього варто уникнути перш за все шляхом слідування Конституції і регламенту Верховної Ради, де чітко виписана процедура ухвалення бюджету.

А щодо проекту бюджету, то його взагалі немає. А цей документ писався під так звану знижку ціни на газ, якої так і не існує, оскільки ця ціна нині складає більше \$560 (!). А всі ж чекають, де ж ті знижки від Януковича, про які він домовився, здавши країну.

Бюджет – це збалансовані доходи і видатки, як це є в будь-якій родині. Так от в родині України завдяки пануванню Януковича за ці роки не існує поняття бюджет-держава на 2014 рік. Тому будемо працювати, щоб такий бюджет з'явився.

Вихід з політичної кризи, на мій погляд, - це дострокові вибори президента. Без цього будь-які вибори парламенту в умовах незаконно існуючого конституційного ладу, який був змінений декількома суддями конституційного суду, фактично нічого не міняє, повноваження залишаться ті самі.

Якщо все буде в тому ж режимі, як попередні чотири роки, думаю, що, на жаль, лише 2015 рік буде роком початку виходу з політичної і економічної кризи.

«Позачергові парламентські вибори без виборів президента вигідні лише Віктору Януковичу»

Андрій Мохник, фракція ВО «Свобода»:

Конструктивність роботи парламенту в Новому році залежатиме від того, як Партія регіонів поводитиметься в сесійній залі, чи триматиме себе в рамках закону про регламент.

Втім, продуктивність парламенту знижуватися, якщо порівняти навіть з таким самим періодом попереднього року. Тому що в країні є затяжна політична криза і відповідно парламент як частина політичної системи так само – в кризі. Ми бачимо, що в ПР не має бажання дотримуватися законів, виконувати домовленості і власне будувати цивілізовані правила.

Позачергові парламентські вибори (як спосіб виходу з кризи. – Ред.) без виборів президента вигідні лише Віктору Януковичу, тому що після оголошення позачергових виборів єдиною легітимною виборною особою є президент України. А йому це не зіграє на руку, щоб ще більше укріпити свої позиції і зробити чергові кроки до встановлення диктатури.

Водночас ми щоразу наголошуємо на нашій вимозі (для врегулювання ситуації. – Ред.) – будь-які перемовини можливі після виконання трьох умов: притягнення до відповідальності винних у побитті людей, припинення кримінального переслідування учасників акцій протесту і відставка уряду Азарова в повному складі. Тільки після цього ми можемо сідати (за стіл переговорів. – Ред.) і говорити про те, що розв'язати політичну кризу можна черговими парламентськими і президентськими виборами водночас.

Зауважу, що якщо будуть певні перемовини з боку влади, то лише єдиним опозиційним фронтом – «Свобода», УДАР і «Батьківщина» і за тих умов, які я вже назвав.

Стосовно блокування – діятимемо по ситуації.

Павло Розенко, фракція УДАР:

Продуктивність залежатиме від самої Верховної Ради, чи покаже вона здатність самостійно приймати політичні рішення, які в тому числі будуть відповіддю на ту політичну кризу, яка зараз спостерігається в Україні. На жаль, цього ні особисто в голови ВР, ні в більшості досі не було. Є лише бажання робити вигляд, що в країні нічого не відбувається, само затихне, врегулюється.

Якщо триватиме так і далі, і ВР буде самоусуватися від реакції на болючі питання, які висуває наше суспільство, то, думаю, жодних перспектив у цій ВР немає. І або раніше, або пізніше вона буде саморозпущена чи відповідні рішення прийматиме суспільство.

Єдине, що безумовно зараз законодавчі можливості для такого рішення практично обмежені. Повторити процедуру 2006 року – обнулення списків за нинішнім законом – неможливо. Тому єдина можливість – йти на фактичну паралізацію ВР і застосування будь-яких засобів.

Думаю, будемо приймати рішення залежно від того, наскільки в найближчі дні ВР продемонструє готовність реагувати на політичну ситуацію. Заходить у парламент і голосувати постанови про відзначення 150-річчя чогось чи форсування Десни – цього ми не дозволимо.

У ВР є зараз шанс знайти вихід з політичної кризи. Або вона це зробить, або вона буде розпущена в тому числі через механізм блокування.

Олесь Доній, позафракційний:

Поки непомітно, щоб влада пішла на поступки опозиційним силам в період політичної кризи. Натомість хоче, щоб Верховна Рада працювала в звичайному режимі, боуцїмто немає Майдану, немає кризи. І в цьому плані цілком можливо, що якщо не здійснилися побажання Януковича, щоб був проголосований бюджет до 16 грудня, то цілком очевидно, що він буде проголосований, наприклад в четвер (16 січня. – Ред.). А потім влада закрийє сесію і піде на канікули. Чи можна це назвати нормальною законодавчою роботою? Звичайно, ні.

Парламент повинен відповідати на виклики, які стоять перед державою. А вихід з політичної кризи, на жаль, парламентськими засобами поки що не передбачається. Для цього повинні бути політичні механізми і політичні поступки з боку влади, готовності до яких вона наразі не демонструє. А отже, завдання суспільства – тиснути на владу, щоб вона пішла на політичні поступки.

У парламенті можуть бути різні засоби до боротьби. За 6 років я не брав участі у жодному блокуванні (ВР – Ред.) навіть під час харківських угод. Я був прихильником більш активних дій з боку Майдану, які необхідно було впроваджувати одразу після побиття 30 листопада. Наразі ми втягнулися в довготривалу опозиційну боротьбу, яка має свої закони...

Щодо голосування за бюджет, то з одного боку, він має ухил до посилення фіскальних органів тиску силових структур, державного апарату... І можливості уповільнити цю ситуацію опозицією практично немає.

Володимир Олійник, фракція Партії регіонів;

Хотілося б, щоб робота в парламенті була продуктивною. На жаль, опозиція й далі продовжуватиме свою лінію – чим гірше, тим краще... Тому, на мій погляд, блокуватимуть. Я вважаю, що це дикунство, тому що європейський стандарт – так, ви критикуєте, не погоджуєтесь, але не заважаєте працювати іншим.

Можу зі свого боку сказати, що всяка спроба завадити роботі Верховної Ради – безперспективна. Якщо є достатня кількість голосів – Верховна Рада працюватиме. Приймемо рішення в іншому місці.

Самостійно йти і вступати в бійку ми не будемо. Битися ми більш не будемо. Лише конструктивний шлях. Нині є ряд законів, які ще можуть потерпіти, як кажуть сім років мак не вродив, то голоду й не було. А є й такі, які потрібно прийняти сьогодні, бо завтра вже пізно.

Процес ухвалення бюджету – складний, тому що кожен хоче потягнути ковдру на себе. Вже сьогодні є цифра – на додаткові «бачення», які висунули депутати, потрібно 700 млрд. гривень. Це практично півтора бюджету. Цього ми ніколи не знайдемо.

Ці майдани – це все дрібниця, бо Майдан з вимогою зарплат і робочих місць – страшний майдан. Він вже не розійдеться, бо нема куди розходитися.

Ми завжди готові (сісти за стіл переговорів). Тільки ультиматум – в сторону. А це коли всі мають перемогу, або всі мають поразку. Однак, ви помітили, якою була тенденція в опозиції – по максимуму: дострокові вибори президента, ВР, Кабміну. Що отримали? Нічого. Тому що були абсолютно завищені, нереальні вимоги, ультиматуми. Тепер потихеньку спускаються і кажуть – хоча би когось (звільнити). Не когось, а особу винну. Потрібен вже факт правової оцінки, а на базі неї і політичної.

Стосовно перевиборів в парламент, то до цього потрібно завжди готуватися, але чи є для цього юридичні підстави. Якби опозиція пропонувала не заміну прізвищ, а системи формування влади. Треба зрозуміти основну причину цієї проблеми. Можливо, вона полягає в широкому форматі недоторканості? Коли палатку можна поставити і на залізничній колії і сказати, що це приймальня (народного депутата). Може скоротити терміни (мандату. – Ред.), щоб швидше відбувалася ротація...

<http://tyzhden.ua/Politics/98814>

У страйку очі великі

Наталія Лебідь, "Україна молода"

Опозиція анонсує «соціально–політичну» зупинку підприємств по всій Україні як засіб тиску на владу. Але чи вдасться організувати страйк без потужного профспілкового руху?

Слово «страйк» у сучасному лексиконі багатьом знайоме передусім у спортивно–розважальній царині. У боулінгу «страйком» іменують вдалий кидок, коли гравець збиває кулею відразу всі десять кеглів. Такі «страйки» в Україні трапляються щодня у великій кількості. А от у головному своєму значенні страйк як форма тиску працівників на роботодавця в Україні є рідкісним явищем. Якщо говорити про масову зупинку роботи в масштабах цілих регіонів, то таке востаннє траплялося ще в ХХ столітті.

І от українська опозиція на позаминулому вічі заанонсувала зі сцени Майдану «загальнодержавний попереджувальний страйк 24 січня». «Я готуюсь до всеукраїнського страйку. А ти?» — запитують листівки, розклені в центрі Києва.

Це вже не перша спроба оголосити загальний страйк, і попередні були, м'яко кажучи, невдалими. Якщо послухати Віталія Кличка й перевести заяви в боулінгові термінологію — цього разу опозиція готується «вибити страйк». Якщо послухати інших — то ударів, аби збити всі кеглі, може бути «навіть двадцять п'ять».

Як у футболі: бий вперед — комбінація прийде?

За двадцять два роки існування незалежна Україна не знала жодного загальнонаціонального страйку. Так уже склалося, що навіть «революції» в нашій державі трапляються значно частіше. Бували, щоправда, локальні страйки «за ідею» (наприклад, студентський у 2004–му, коли спудеї Києво–Могилянської академії висловлювали ставлення до фальсифікації виборів). Мав місце і шахтарський страйковий рух — свого часу Донбас долучився до повалення СРСР, потім, у 1994–му, протести гірників стали однією з головних причин дострокових виборів Президента, а наприкінці 90–х — у 2000–му шахтарські походи на Київ були одним із небагатьох способів вибити зарплату.

І от 24 січня очільники опозиції та Майдану запланували провести загальнодержавний попереджувальний страйк. В разі — як сказано у «Плані дій Майдану» — невиконання владою вимог маніфестантів.

Про які вимоги йдеться, не цілком зрозуміло, адже їхній список постійно коригується. 12 січня до цього переліку додали ще й вимогу щодо створення парламентської слідчої комісії з побиття громадських активістів та народних депутатів тощо.

Грандіозність замислу входить у клінч із масою нерозв'язаних питань, наявність яких опозиція навіть не намагається заперечувати. Без усунення цих проблем дієвий страйк неможливий. Проте опозиціонери від своїх намірів не відмовляються. Чи то пак, сподіваються, що страйк почнеться. Якось сам по собі. А якщо не почнеться цього разу, то неодмінно почнеться наступного. У кількості спроб провідники Майдану себе не обмежують.

«Ідею можна реалізувати. Теоретично це можливо. Але для того, щоб провести страйк, потрібно дуже багато роботи», — цими словами народний депутат від «Батьківщини» Олександр Бригинець почав інтерв'ю «УМ». А завершив так: «У Раді Майдану я участі не беру, тож, можливо, не знаю багато чого з того, що знають керівники опозиційних партій, але те, що знаю я, не надихає на надмірний оптимізм».

Як ремарку слід зауважити, що знайти серед політиків обізнаного на темі підготовки до страйку коментатора виявилось справою непростюю. Те, що до загального виступу 24 січня ще нічого не готово, читається між рядками. «УДАРівець» Сергій Каплін говорить про це так: «Страйкова культура у нас відсутня як така. Але саме зараз і випадає нагода започаткувати справжню страйкову практику». Нардеп додає, що саме «в процесі страйку і сформується профспілка», рух «почнеться з локальних відповідальних лідерів, які згодом об'єднаються. Наша помилка в тому, що раніше такі процеси відбувалися штучно, що ми будували якісь ручні профспілки. А справжній профспілковий рух формується інакше — у «м'якій» війні із захисту своїх прав».

Якщо йти за такою логікою, то висновок напрашується один: перед рішучим боєм не буде жодних навчань. Дієвих масових профспілок, не контрольованих владою, в нас немає — це так, але вони сформуються якраз «по ходу», каже Каплін. І, вочевидь, не розуміє, що такого не може бути в принципі. Страйк і проф-спілка — то не «курка» і «яйце» у загадці про те, що є первинним, а що — похідним. Єднання працівників породжує союз, котрий висуває вимоги, формує тактику страйкарів, замислюється про можливу поразку й методи захисту від неї.

Для чого Майдану потрібен страйк?

Відповідаючи на це запитання про сенс страйку, віце-спікер парламенту, депутат від «Свободи» Руслан Кошулинський відверто здивував. Він зачитував 44-ту статтю Конституції й наголосив на тому, що «соціально-економічний» (!) страйк мусить відбутися як реакція на ті катастрофічні дії влади, котрі полягають у невивлаті грошей. Згідно з Основним законом, кожна людина має право на проведення страйку, якщо порушено її право на отримання зарплати. В умовах, коли влада довела державні та комунальні підприємства до межі, люди мають право висловитися у формі, яка називається «страйк», — коментує Кошулинський. І, як бачимо, — ані слова про звільнення політв'язнів чи відставку міністра внутрішніх справ Захарченка.

За словами «УДАРівця» Капліна, влада зарано заспокоїлась, вирішивши заплющити очі на резервацію невдовлених, яка виникла в центрі Києва. «Зараз Президент, схоже, вирішив, що країна — то комунальна квартира: ви собі влаштууйте Майдан, а ми в іншій «кімнаті» прийматимемо собі бюджет, будуватимемо стосунки з Росією тощо. Йому, здається, стало комфортно в таких умовах, і наступних виборів він уже не боїться. Тому без нашого дієвого впливу ми не доб'ємося результату, а таким впливом може бути саме страйк», — каже Сергій Каплін.

Відтак, схоже на те, що страйк потрібен для постійного роздратування Януковича, для отруєння його комфортного існування в Межигір'ї. От тільки проблема в тому, що 1 грудня лідер «Свободи» Олег Тягнибок уже проголошував загальнодержавний страйк. 2 грудня про підтримку ідеї заявили львівський Євромайдан та Конфедерація вільних профспілок України під проводом экс-БЮТівця Михайла Волинця. Але жодне підприємство чи установа участі в акції не взяли.

Щоправда, тоді ж, на початку грудня, надходили повідомлення, що у Львові створено низку страйккомів. Саме на подібні осередки, вочевидь, і «киває» очільник КВПУ Волинець, коли говорить, що «страйккоми реформуються у незалежні профспілки, але цей процес займе певний час, бо треба вирішувати організаційні питання».

Що ж, тут або слід пошвидше «розрулювати» «організаційні питання», або — і це було б мудрішим — не грозити Банковій жодними страйками, поки підготовка до них не завершена. Бо асоціація з хлопчиком, який кричав про вовків, стає дедалі більш очевидною. Та й поширювати страйккоми варто б передусім не у галицьких вишах — із ними й так усе зрозуміло, а в промислових регіонах сходу країни.

На мітингу 29 грудня вже не Тягнибок, а Віталій Кличко анонсував загальнодержавний страйк, а пізніше лідер «УДАРу» ще раз повторив такий намір. 9 січня Майдан сформував Всеукраїнський страйковий комітет, до якого увійшли «вершки» наявного опозиційного істеблїшменту плюс віртуально присутня Юлія Тимошенко. На черговому мітингу 12-го числа знову таки лідер «УДАРу» (котрий став чомусь найбільшим лобістом цієї ідеї) вкотре говорив

про страйк. Його прес-служба тим часом розповсюдила заяву щодо того, що жодних конкретних дат Кличко в цьому контексті не називав. Такий захід він, мовляв, підтримує, але решта — від лукавого.

Отож, як-то кажуть, при всій повазі до опозиції, на сьогодні ми маємо наступне: 1) нечітку мотивацію страйку, 2) розбіжності щодо дати («План дій Майдану», вивішений поруч зі сценою, називає 24 січня, тоді як Всеукраїнський страйковий комітет не називає дат), 3) мляве очікування, що народяться страйккоми, які й перетворяться на «незалежні профспілки». І це не враховуючи інших невіршених проблем.

Профспілки, фінанси, фактор Сходу та імідж опозиції

Рецепт вдалого страйку продиктував «УМ» політолог Вадим Карасьов. Береться суспільство, бажано більш-менш однорідне, індустріально розвинене і таке, де кількість робочих місць переважає кількість працівників, і ось там — за умови, що з цими самими працівниками роботодавці поведуться нечечно — влаштовується гарненький такий страйк... Обов'язковий інгредієнт страви: потужні, розвинені профспілки. Місія останніх полягає у тому, щоб: 1) фінансово підтримувати страйкарів (для цього профспілка заздалегідь формує касу — на випадок форс-мажорів тощо); 2) нейтралізувати штрейкбрейкерів; 3) забезпечувати учасникам акції юридичну допомогу (якщо хазяїн підприємства захоче звільнити непокірних); 4) налагоджувати комунікацію з профспілками інших галузей, аби при потребі знайти підтримку і в їхній особі.

Що з перерахованого ми маємо натомість в Україні? Випалену землю. Офіційна Федерація профспілок, чий будинок Майдан орендує для ночівлі своїх мешканців та штабу, давно стала додатком урядових структур. Профспілок належного рівня у нас нема, фінансів для страйкового опору — також нема («Що, «УДАР» із партійної каси платитиме гроші страйкарям?» — запитує Карасьов).

До всього, проблема українського Сходу й Заходу полягає не лише у різному ставленні до подій на Майдані та причин, котрі ці події актуалізували. Схід — це промислові гіганти українського олігархату, захід — це приватники. І там, і там люди мають свої пояснення недоцільності страйку.

Та якби навіть страйк оголосили всі нинішні прибічники Майдану... Як каже директор Інституту української політики Кость Бондаренко, «якщо зупиняться тільки західноукраїнські підприємства, а східні продовжуватимуть працювати, це ніяк не позначиться на економіці України». Влада натомість скаже, що страйкувати вийшла не вся Україна, а лише незначна група невдоволених.

Політики ситуацію розуміють. Хто — більшою, хто — меншою мірою. «Покладатися на якісь інші профспілки, крім тих, що очолює Волинець, сьогодні неможливо. Решта профспілок — радянського типу, вони працюють більше в інтересах підприємств, аніж в інтересах громади. Для того, щоб провести страйк, треба йти в народ, на підприємства. Ми не на Заході, де керівники профспілок зустрічаються між собою, домовляються, а відтак починають страйк... Тож, як на мене, процес слід почати з творення профспілок. Їх немає, і я в цьому я вбачаю головну складність», — підсумовує Олександр Бригинець.

«У нас дуже багато роботи по багатьох регіонах — там, де ще не існує віри в Майдан, не існує розуміння того, які цілі ставить Майдан. Тому якщо ми хочемо загальнонаціональний страйк по всій Україні, то ми повинні розуміти, що це — багатоетапна акція. І не треба розчаровуватися, якщо в перший же день він не набуде тих масштабів, які ми від нього очікуємо. Треба бути готовим і вибудовувати системний механізм такого страйку на всіх рівнях. Щоб вдруге, втретє, вдесьте ми добилися покриття всієї України», — у більш оптимістичній манері заявляє Сергій Каплін.

«Звісно, хотілось б максимального ефекту. Але зрозуміло, що такого профспілкового руху, який був у Польщі і яким «Солідарність» спричинила творення нової Польської держави, сьогодні в Україні немає. Але в кожному разі це все одно буде тиск на владу», — каже Руслан Кошулинський. А на всі намагання «України молодой» вивідати більше — у який же все таки спосіб буде здійснюватися цей самий тиск — відповідає так: «Я не буду відкривати всіх

секретів, зараз створена ціла група людей, які є фахівцями в цьому питанні, які є представниками профспілкових організацій і знають механізм їхньої діяльності.

Утім політичні лідери Майдану не дають відповіді на питання, навіщо вони призначали на 24 січня завідомо невдалий захід. Адже кожна невиконана обіцянка, кожен не втілений у життя пункт «Плану Майдану», хоч би як гучно його оголошували з трибуни, не додає лідерам Майдану балів, а простим учасникам Майдану — віри в перемогу. Ніхто колись не сподівався й на те, що мільйони людей вийдуть на майдан Незалежності. Механізм страху вже відходить — це яскраво засвідчили останні події», — додає «свободівець» Кошулинський.

От тільки йдеться наразі не тільки, а, точніше, не стільки й про страх (хоча втратити роботу в наш час дорівнює величезним ризикам та нестаткам). Мова про вміння тих, хто так рвався на трибуну в часи, коли Майдан був «неполітичним», довести зараз свою ефективність та організаторську здатність. І коли Арсеній Яценюк заявляє, що «Майдан переможе тоді, коли пошириться на всю Україну», то підготовка політичного страйку на Східній Україні має бути конкретною копійкою роботою. Наразі поки що виглядає, що «слово — горобець». І як би не хотілося помилитися, але чудес на світі не буває.

<http://www.umoloda.kiev.ua/number/2397/180/85288/>

"Они доведут ситуацию до гражданской войны!"

Ольга Куришко, "Коммерсантъ" (Украина)

К началу заседания Верховной Рады президиум и трибуну парламента заняли народные депутаты фракций "Батькивщина", "Свобода" и УДАР. "Наше ключевое требование — отставка правительства и личная ответственность министра внутренних дел Виталия Захарченко!" — заявил журналистам заместитель главы фракции "Батькивщина" Сергей Соболев.

В Партии регионов были готовы к подобному развитию событий — о намерении заблокировать трибуну Рады лидеры оппозиционных фракций объявили в понедельник на заседании согласительного совета. Помимо отставки правительства, в числе их требований значились — принятие закона о расформировании специального подразделения МВД "Беркут" и создание временной следственной комиссии Рады по расследованию противоправных действий сотрудников правоохранительных органов и отдельных должностных лиц во время массовых акций протеста начиная с 21 ноября 2013 года.

Проект постановления о создании ВСК к началу заседания был включен в повестку дня. "Мы готовы выполнить требование оппозиции в части создания комиссии и будем голосовать по этому вопросу. Мы согласны сделать это ради принятия госбюджета на 2014 год! И он будет принят!" — сказал глава регламентного комитета Рады Владимир Макеенко (ПР). Как известно, принятие закона о госбюджете запланировано на четверг.

Впрочем, вчера до голосования дело не дошло. Открыв утреннее заседание, председатель Верховной Рады Владимир Рыбак тут же объявил перерыв для консультаций. Переговоры продолжались более часа, однако не дали результата. Из кабинета спикера представители оппозиции вышли разочарованными. "Председатель фракции Партии регионов Александр Ефремов на совещании руководителей фракций четко заявил, что ПР за постановление голосовать не будет", — сообщил журналистам глава фракции "Батькивщина" Арсеній Яценюк.

В ПР категорически отвергли другие требования меньшинства, в частности об отставке и привлечении к ответственности главы МВД Виталия Захарченко. "Виктор Янукович не хочет увольнять министров, потому что не сможет сбалансировать группы интересов внутри Партии регионов", — отметил Яценюк. В оппозиции уверены: в случае если президент не выполнит их требования, "Украину ожидает новая волна противостояния". "Эти люди не понимают, что действуя подобным образом, они доведут ситуацию до гражданской войны!" — добавил глава фракции "Свобода" Олег Тягнибок.

Вечернее заседание Верховной Рады также не состоялось. Владимир Рыбак вышел в сессионный зал и объявил, что переговоры лидеров фракций продолжатся до утра среды. Вчера

Александр Ефремов не стал общаться с журналистами. Пресс-служба ПР распространила заявление фракции, в котором назвала действия оппозиции "преступными и направленными на срыв работы Верховной Рады, а также блокирование бюджетного процесса". "Партия регионов требует от оппозиции разблокировать работу парламента и предоставить возможность беспрепятственного принятия государственного бюджета... В преддверии Дня соборности и свободы Украины ПР требует от оппозиции прекратить провокационные действия, направленные на развал страны и раскол украинского общества",— сказано в заявлении фракции.

В случае если трибуна Рады будет заблокирована оппозицией, в ПР пригрозили принять госбюджет без учета депутатских поправок. Как известно, в понедельник в бюджетный комитет было подано более 3 тыс. предложений к документу от народных депутатов на сумму около 750 млрд грн. "Есть решение фракции — критические замечания к проекту бюджета должны быть устранены. Без обсуждения проект может быть принят только в одном случае — если вот эта толпа и дальше будет стоять",— отметил народный депутат Ярослав Сухой (ПР).

В Партии регионов не исключили возможности проведения заседания вне здания парламента на улице Грушевского, если оппозиция будет препятствовать голосованию. "Неважно как, но мы примем меры для принятия госбюджета",— заверил народный депутат Владислав Лукьянов (ПР). Ближе к вечеру ситуация прояснилась — представители парламентского меньшинства заявили, что не будут провоцировать противостояние в зале в четверг. "Мы не станем голосовать за этот бюджет, но, возможно, не будем и мешать. Пусть они за него голосуют. Они все равно примут его",— заявил журналистам народный депутат Владимир Яворивский ("Батькивщина").

<http://www.kommersant.ua/doc/2383772>

С новым налогом

Наталья Непряхина, "Коммерсантъ" (Украина)

Сегодня во второй половине дня парламентский комитет по вопросам бюджета планирует провести свое заседание накануне голосования в сессионном зале по проекту бюджета на 2014 год и определить поправки, которые будут поддержаны. К законопроекту подано более 3 тыс. изменений на общую сумму 750 млрд грн.

Как известно, правительственный документ, помимо самого текста бюджета, предполагает также изменения в налоговом законодательстве. Часть налоговых предложений в законопроекте о госбюджете была принята еще 19 декабря, в день подачи Кабинетом министров доработанной версии главного финансового документа страны. В частности, речь идет о переносе снижения ставок налога на прибыль и НДС. Но остался еще ряд норм, к которым депутаты, согласно предварительной таблице поправок, все же хотят внести изменения.

Предложенную в правительстве норму о повышении ставки сбора с операций с ценными бумагами народный депутат Михаил Чечетов (Партия регионов) считает нужным отменить. Напомним, для внебиржевых операций ставка должна была остаться на уровне 1,5% от суммы сделки. При условии нахождения бумаг в листинге фондовой биржи ставку планировали увеличить с 0,1% до 0,5%, если же по ним рассчитывается биржевой курс, то с 0% до 0,3%; операции с деривативами на бирже — облагать по ставке 0,3% вместо нынешней нулевой. Чечетов объяснил, что он против "спонтанного желания наполнить бюджет", поэтому его предложение является стратегическим. "Мы же идем не в Африку, а в Европу, и для того чтобы наш рынок ценных бумаг хоть как-то приблизился к европейскому, нужны стимулы,— говорит он.— Я объяснил фракции, что нужно смотреть не назад и не под ноги, а только вперед, поэтому надеюсь, что правка будет поддержана".

По словам директора компании "Финэкс" Игоря Когута, норма об отмене поддерживается участниками рынка, в противном случае предложенные законопроектом ставки "породили бы шквал негатива и протестов". "Новые ставки привели бы к параличу не только внебиржевого, но и биржевого рынка. Ставки убили бы интернет-трейдинг, а это деньги

частных инвесторов, которые создают основную активность на одной из украинских бирж,— поясняет Когут.— Какие инвестиции мы собираемся привлечь в экономику, когда у нас в течение года могут быть допустимы изменения в ставках? Это вывешенный черный флаг всему мировому сообществу",— поясняет Когут. "Нас услышали! Повышать налоги с бухты-барахты, без обсуждения и предварительных расчетов — беспредел",— добавляет руководитель проектов профессиональной ассоциации регистраторов и депозитариев Сергей Москвин. Он отмечает, что если эта правка пройдет Верховную раду, то ценные бумаги не будут облагаться акцизом.

Напомним, что 24 октября прошлого года были приняты изменения в Налоговый кодекс, которыми, пытаясь устранить технические ошибки в законодательстве, депутаты при помощи одной запятой вывели из-под учета налоговых органов весь рынок. В Миндоходов уже заявили о том, что они не поддерживают такую инициативу депутата. А министр Александр Клименко неоднократно заявлял, что введение сбора помогло сократить объем теневых бумаг практически втрое. По словам господина Москвина, есть и другие методы борьбы с фиктивными акциями, например отмена их регистрации, что не даст возможности осуществлять технические сделки.

Среди изменений в налоговое законодательство — предложение ввести с 1 февраля минимальные розничные цены на табачные изделия. Юрий Мирошниченко (ПР) предлагает, чтобы в этом году временно МРЦ на сигареты без фильтра составляли 5 грн, с фильтром — 11 грн. В последующем, по аналогии с крепким алкоголем цены будет устанавливать Кабмин. Напомним, ранее эта норма обсуждалась в профильном комитете по налоговой и таможенной политике, однако депутаты, посчитав такую цену достаточно высокой, решили отложить принятие этой нормы до проведения расчетов. В пресс-службе Миндоходов вчера заявили, что рассматривали лишь повышение ставки акциза для отрасли, а какой эффект будет достигнут от введения МРЦ, в ведомстве не просчитывали.

В то же время производители уверены, что МРЦ на сигареты невыгодны ни государству, ни потребителям. "Сегодня самые дешевые сигареты с фильтром стоят 8 грн, установление минимальной цены на уровне 11 грн дестабилизирует рынок, приведет к стремительному росту сегмента сигарет без фильтра и объемов нелегальной торговли сигаретами. В результате, по нашим подсчетам, госбюджет недополучит около 500 млн грн из-за меньших поступлений от акциза и НДС на табачную продукцию: доля рынка сигарет без фильтра вырастет минимум на 5% — до 17%, а там ставка акциза существенно ниже, чем на сигареты с фильтром",— рассказывает директор отдела корпоративных вопросов "JTI Украина" Александр Когут. Менеджер по связям с общественностью "Империал Тобакко" в Украине Наталья Миколаенко уверена, что МРЦ — экономическая смерть для сигарет низкого ценового сегмента, и это прежде всего ударит по курильщикам с низким доходом. А поскольку сегодня почти 60% рынка легальных сигарет стоят меньше 11 грн, то большая часть рынка рискует перейти в тень. По подсчетам господина Когута, среднестатистическому украинскому курильщику придется тратить более 20% месячного дохода на сигареты. Норма может стать инструментом давления на отрасль, так как механизм определения МРЦ не прописан, опасаются участники рынка. Отметим, что с 1 января в России, например, уже вступила в силу норма об МРЦ. Там они устанавливаются на уровне не ниже 75% от максимальной цены.

Еще одна норма, ввести которую в конце прошлого года предлагал Александр Клименко, нашла отображение в таблице поправок. Ее предложил Александр Долженков (ПР), и суть ее заключается в введении обязательства плательщикам единого налога 1-3-й групп, которые торгуют импортными товарами luxury-класса, использовать кассовые аппараты. Под контроль будут попадать товары, таможенная стоимость которых более 2 тыс. грн. Под такой продукцией депутат подразумевает, кроме меховых изделий, драгоценных металлов и камней, яхт, мотоциклов, часов, оружия, еще и холодильники, водонагреватели, посудомоечные машины, велосипеды с двигателем и даже бинокли. Вчера у автора поправки так и не удалось получить комментарий, а глава налогового комитета Виталий Хомутынник (ПР) по всем трем описанным нормам отказался от комментариев. В то же время в пресс-службе Миндоходов отметили, что таким образом "будет отсечена контрабанда". "Нижний ценовой сегмент не

трогаем. Если таможенная стоимость — 2 тыс. грн, то в рознице товар будет стоить 3 тыс. грн", — уточняют в ведомстве.

Впрочем, глава Ассоциации ювелиров Дмитрий Видолоб уверен, что контролировать в его сфере нечего, так как и действующего контроля достаточно. Копия таможенной декларации подается при клеймении товара, а торговля без пробирного клейма карается штрафом в размере 100% стоимости продукции. А приобретение кассового аппарата, а также его дальнейшее обслуживание будет стоить предпринимателям дополнительных 4-5 тыс. грн. "Миндоходов ведет себя как наперсточник, на пресс-конференциях рассказывает, как заботится о бизнесе, а на самом деле просто не считается с малыми и средними предпринимателями. Мы работать в таких условиях не будем", — говорит Видолоб. По словам президента Союза предприятий украинской часовой промышленности — производителей и поставщиков часов Елены Ескиной, Миндоходов лучше было бы не уделять внимание латанию бюджетных дыр при помощи давления на бизнес, а заняться борьбой с коррупцией и, в частности, предотвращать отток бюджетных средств в частные карманы. Участники рынка говорят, что минимальная стоимость брендовых часов — от нескольких тысяч долларов, но никак не 2 тыс. грн.

Уже поздно вечером стало известно, что на заседании руководства бюджетного комитета было принято решение оформить все налоговые изменения в отдельный законопроект. По существу предложений окончательные решения не принимались. Была согласована лишь основная финансовая часть бюджета — доходы госбюджета решили оставить на предложенном в правительстве уровне — 392,4 млрд грн. В то же время расходы будут увеличены на более чем 7 млрд грн — до 454,48 млрд грн. В частности, вырастет финансирование на содержание администрации президента — на 32 млн грн, до 313,82 млн грн.

<http://www.kommersant.ua/doc/2384219>

Недалеко ушел

Галина Корба, "КоммерсантЪ" (Украина)

Вчера народный депутат А.Гриценко написал заявление о выходе из фракции "Батькивщина". Причиной стал очередной конфликт парламентария с соратниками, которые обвинили его в ведении "информационной войны против собственной фракции". Лидер "Батькивщины" А.Яценюк настаивает, что после выхода из фракции А.Гриценко должен сложить мандат народного депутата. Однако Гриценко отказался выполнять это требование.

Заявление о выходе из фракции "Батькивщина" лидер партии "Гражданская позиция", народный депутат Анатолий Гриценко зарегистрировал в Верховной Раде вчера утром. "В связи с невозможностью влиять на решения, принимаемые фракцией "Батькивщина", заявляю о выходе из фракции. В этих условиях такое решение считаю логичным, ответственным и честным", — говорится в заявлении господина Гриценко, обнародованном на его персональном сайте. Депутат заверил, что останется в оппозиции к президенту Виктору Януковичу, будет следовать избирательной программе "Батькивщины" и продолжать сотрудничество с "народными депутатами, для которых принципы и ценности — не пустые слова".

Решение выйти из фракции парламентарий принял после очередного конфликта с соратниками — в понедельник народные депутаты от "Батькивщины" запретили Анатолию Гриценко участвовать в заседаниях фракции в связи с его критическими заявлениями в адрес оппозиции. "Присутствующие возмутились критическими высказываниями Анатолия Гриценко в адрес Майдана, сетовали на его устойчивую неспособность к командной работе и участие в информационных войнах против собственной фракции", — позже объяснили в пресс-службе партии "Батькивщина".

В ответ Гриценко заявил, что таким образом фракция "реализовала давнюю мечту Арсения Яценюка". "Часть людей воздержалась, часть не голосовала. Сейчас это не имеет значения, решение принято. Оно было принято с подачи Яценюка, для которого, очевидно, правда страшнее преступной власти, с которой он якобы борется", — заявил Анатолий Гриценко.

Высказывания Гриценко ранее не раз приводили к его конфликтам с соратниками. Он безуспешно требовал от коллег привлечь Арсения Яценюка к ответственности за включение в партийный список депутатов, которые перешли на сторону большинства, а также выступал за исключение из фракции тех, кто не голосовал за инициативы оппозиции. В феврале прошлого года Гриценко собирались исключить из фракции за нарушение дисциплины, но в последний момент дали ему "последний шанс".

В "Батькивщине" решение Анатолия Гриценко восприняли неоднозначно. "Сожалеем о выходе Гриценко из фракции. Это ослабляет и "Батькивщину", и его. Надеюсь, это все равно не помешает нам стоять вместе в великой битве",— сказал народный депутат Андрей Шевченко. "Фракция благодарна за это решение. Ослепленные собственными амбициями очень вредят командной борьбе. Была присяга на Библии, и мы ожидаем в соответствии с ней следующего шага, а именно сложения мандата депутата Верховной Рады",— заявил журналистам Арсений Яценюк. В подтверждение его слов пресс-служба "Батькивщины" обнародовала текст присяги, которую Гриценко подписал, будучи кандидатом в народные депутаты на парламентских выборах 2012 года: "Публично присягаю: в случае принципиального изменения моей политической позиции по сравнению с позицией объединенной оппозиции "Батькивщины", от которой я буду избран, считаю делом чести и обязуюсь сложить полномочия народного депутата".

Гриценко заявил, что не будет выполнять требование фракции. "Такими заявлениями Арсений Яценюк только подчеркивает свою непопорядочность. Год назад, когда появились первые "тушки", я предложил ему сложить депутатские полномочия. Как лидер, который включил их в список, он должен был сложить мандат. Он этого не сделал, поэтому я даже не хочу тратить время на то, чтобы слушать советы непопорядочного человека",— сказал Анатолий Гриценко. В партии "Гражданская позиция" выразили своему лидеру полную поддержку. "Во время парламентской кампании Анатолий Гриценко был вторым номером в списке объединенной оппозиции и фактически стал мощным локомотивом, который помог "Батькивщине" пройти в Верховную Раду",— говорится в заявлении партии.

<http://www.kommersant.ua/doc/2383976>

Інтернет-ЗМІ

Голова фракції ПР запевнив у непорушності більшості Українська правда

Зміни розстановки сил у Верховній Раді найближчим часом не очікується, упевнений глава фракції Партії Регіонів Олександр Єфремов.

Про це він заявив на брифінгу у вівторок, 15 січня.

"Зміна формату в парламенті можливо тільки в тому випадку, якщо якась велика кількість депутатів приймуть якусь інше рішення. На сьогоднішній день серйозних аргументів для того, щоб це було зроблено, немає", - сказав він.

"Я бачу, що більшість працює дуже згуртовано над законами, потрібними для держави", - підкреслив він.

За словами Єфремова, поки фракції покидають тільки окремі депутати. При цьому регіонал згадав про недавній вихід з фракції Батькивщини Анатоля Гриценка.

"Як тільки Гриценко виходить, це сигнал того, що щось не так відбувається. Свого часу у нього були там якісь суперечності з Ющенком (...) потім все скінчилося розвалом фракції", - зазначив він.

Як відомо, на тлі зупинки просування до ЄС та масових антиурядових демонстрацій в Україні фракцію Партії регіонів у грудні минулого року покинули три депутати - Давид Жванія, Інна Богословська та Володимир Мельниченко.

<http://www.pravda.com.ua/news/2014/01/15/7009619/>

Николай Томенко: «Регионалы хотят упростить снятие неприкосновенности» *ЛІГАБізнесІнформ*

В оппозиции заявляют, что регионалы хотят упростить процедуру снятия депутатской неприкосновенности. Об этом сообщил журналистам народный депутат от фракции Батькивщина Николай Томенко.

"Партия регионов не готова к компромиссу. Наоборот, они придумали еще одну фишку - они хотят оперативно изменить регламент и поменять процедуру (снятия депутатской неприкосновенности)", - сказал Томенко.

Томенко напомнил, что по нынешней процедуре представление Генеральной прокуратуры по данному вопросу сначала должен рассмотреть регламентный комитет, и это усложняет процедуру. "Сейчас, по моей информации, в Администрации Президента написали закон, который, очевидно, Владимир Олійнык зарегистрирует, который предусматривает, что... без регламентного комитета вопрос ставится на голосование и снимается неприкосновенность", - добавил Томенко.

Сегодня утром народный депутат от Партии регионов Владимир Олійнык действительно зарегистрировал проект изменений в регламент, однако текст документа еще не открывается на сайте Верховной Рады.

Глава регламентного комитета депутат-регионал Владимир Макеенко сообщил журналистам, что с текстом документа еще не знаком. Он также отметил, что проектов изменений в регламент на сегодняшний день около 500, и в комитете думают над тем, чтобы собрать все эти предложения и фактически переписать закон о регламенте заново.

Макеенко пояснил, что нынешний регламент выписывался под парламент, избранный по пропорциональной системе, а в настоящее время система смешанная, и Рада состоит как из депутатов, избранных по партийным спискам, так и из мажоритарщиков.

Уточняя, нужны ли изменения в Конституцию для того, чтобы изменить порядок снятия депутатской неприкосновенности, Макеенко сказал: "В Конституции нормы процедуры не расписаны. То есть, Конституцию пока не нужно трогать". Он отметил, что если юридическое управление скажет, что для этого еще нужно вносить изменения в Конституцию, тогда для таких изменений нужно будет не 226, а 300 голосов.

http://news.liga.net/news/politics/959495-regionaly_khotyat_uprostit_snyatie_neprikosnovennosti_tomenko.htm

Владимир Макеенко заявляет, что депутаты от ПР намерены переписать Закон о Регламенте заново

Цензор.НЕТ

Глава регламентного комитета ВР «регионал» Владимир Макеенко заявляет, что депутаты от ПР намерены переписать закон о регламенте заново.

Об этом он сообщил журналистам в кулуарах парламента.

Он отметил, что это делается для того, чтобы подогнать регламент под смешанную систему выборов, поскольку нынешний регламент выписывался под парламент, избранный по пропорциональной системе, а в настоящее время система смешанная, и Рада состоит как из депутатов, избранных по партийным спискам, так и из мажоритарщиков.

Макеенко* также подтвердил опасения оппозиции относительно пункта о снятии неприкосновенности с депутатов по представлению Генеральной прокуратуры без голосования в зале.

В то же время, отвечая на вопросы журналистов, можно ли изменить процедуру снятия неприкосновенности без внесения изменения в Конституцию Макеенко ответил: «Конституция - это отдельно - 300 голосов, регламент - это отдельно 226 голосов. В Конституции нормы процедуры не расписаны, то есть Конституцию не нужно трогать. Это отдельный порядок», - отметил он.

Вместе с тем Макеенко утверждает что он еще не видел предложений по изменению законодательства о регламенте, несмотря на то, что сегодня утром народный депутат от Партии регионов Владимир Олийнык действительно зарегистрировал соответствующий проект изменений в регламент. Но документ, по его словам, еще не открывается на сайте ВР.

«Я материалов еще не видел. В наш комитет они еще не поступили. Если народный депутат зарегистрировал тот или иной законопроект я не могу это комментировать. Давайте я буду комментировать решения Комитета», - ушел от ответа Макеенко.

В то же время, народный депутат от "Батькивщины" Николай Томенко утверждает, что представители от ПР хотят изменить регламент для того, чтобы упростить процедуру снятия депутатской неприкосновенности. По его словам, согласно нынешней процедуре, представление Генеральной прокуратуры по данному вопросу сначала должен рассмотреть регламентный комитет, а "регионалы" хотят исключить эту процедуру, чтобы неприкосновенность с депутата можно было снять методом голосования без решения комитета.

<http://censor.net.ua/n266487>

Арсен Аваков: "Мажоритарщики от ПР готовы поддержать изменения в Конституцию"

LB.ua

«Безумству храбрых поем мы песню», - это про Арсена Авакова. Вернувшись из политической эмиграции чуть более года тому, уже в статусе нардепа, бывший харьковский губернатор быстро стал оппозиционным политиком общенационального масштаба. Но в полную силу он «раскрылся» сейчас, в пору Евромайдана.

«Из 170 нардепов оппозиции постоянно реально можно положиться на человек 40-60. По разным причинам», - честно говорит он о коллегах. Вообще прошедшие два месяца многим открыли глаза друг на друга. Кто на Майдан приходит по воскресеньям – зачекиниться, добавить фоточку в Инстаграм на фоне «Беркута», выступить со сцены, но в будние дни – неизменно «болеет»; кто, едва почуяв штурм, бросается с площади прочь (были и такие, - ред.); кто – «живет» на баррикадах, не гнушается заниматься туалетами, дровами и прочей «бытовухой».

Последним, как правило, нечего терять и некуда отступать. Авакову терять нечего – его бизнес в Украине давно разгромлен. Но у него остались заложники – несколько его близких соратников до сих пор маются в харьковских тюрьмах по надуманным обвинениям.

Тем не менее он не бегаёт на Каменева, не ходит на Банковую, но строит баррикады, следит за отрядами самообороны и даже успел поработать - на время отсутствия Андрея Парубия – комендантом Майдана. LB.ua встретился с нардепом аккурат к моменту истечения его комендантских полномочий – вместе мы попытались проанализировать неизбежность изменений, привнесённых Майданом в общество и политикум.

Начнем с новости, появившейся буквально накануне нашей встречи. В третий или четвертый раз за два месяца Майдан готовится объявить забастовку...

Это обсуждалось на совете Майдана. Еще раз подчеркну, что в состав совета я не вхожу.

Но вы присутствуете на заседаниях...

Как член штаба, и – в период, когда я замещал Андрея Парубия – в качестве коменданта.

Так вот, философия этой забастовки – предупредительный сигнал. Один из сигналов, которые формирует Майдан...

Кто будет бастовать? Сотрудники заводов «Рошен»? Или металлургии Ахметова?

Забастовку необходимо готовить. Это серьезный вопрос, он дебатировался, в обсуждении активно принимал участие, в том числе, Виталий Кличко. Ему предложили возглавить стачечный комитет.

И он согласился? Вам не кажется, что это смешно? Зачем анонсировать то, что невозможно провести?

Все, кто поддержал эту идею, утверждают: забастовка - классика революций. С этим трудно не согласиться. Однако, ее нужно квалифицировано готовить...

На заседаниях Рады Майдана присутствуют люди, пришедшие в политику из бизнеса – вы, Степан Кубив, многие другие. Почему вы не объясните коллегам, что мы не в индустриальном обществе живем; забастовка в 21-м веке – глупость.

Возможно именно поэтому вы ни меня, ни Кубива не найдете в составе Рады Майдана.

То есть?

Мы занимаемся баррикадами, палаточным городком, питанием, инфраструктурой. Формирование смыслов Майдана занимаются другие люди.

Собственно, почему вы вышли из Рады Майдана? В первоначальном ее списке ваша фамилия была.

Уступил свое место представителям гражданского общества, активистам. Политиков там и без меня хватает.

Но – для лучшего понимания ситуации - приведу пример.

Взять, вот, Автомайдан – абсолютно независимый, не желающий никаких дел иметь с политиками. Правда, когда начинаются проблемы – провокации, попытки задержания активистов, выясняется, что политики, депутаты с их полномочиями все-таки нужны. При этом, когда автомайдановцев пригласили войти в состав Рады Майдана, последовал ответ: «Мы тут посоветовались и будем у вас наблюдателями». «Ну, ладно», - сказала Рада Майдана. И только один голос из заднего ряда спросил: «Вы нами пренебрегаете?»

При этом желающих «формулировать смыслы» большое количество, но вот отвечать за эти смыслы, тем более – реализовывать их, с этим проблемы.

Происходящее в среде руководства Майдана – полный сюр. Так, что ли?

Не согласен. Да, есть какие-то рабочие моменты, сложности, но полный сюр – категорически неправильное определение. Давайте оценивать глобально. Главный, на сегодня, результат – народ перестал бояться власть. Есть такое?

Отчасти. Это, например, сложно сказать о ваших земляках.

Подождите, это отдельная тема. Мы сейчас говорим об общей ситуации.

Повторюсь: народ перестает бояться власти. Это – тенденция, и она все нарастает, укрепляется.

Благодаря тому же Автомайдану, простой водитель осознает, насколько много у него прав, что он также по-своему может влиять на власть. Что власть – в лице ГАИшника – не является безнаказанной, не наделена вседозволенностью.

Итак, все понимают: от власти можно и нужно требовать ответа. Это - первое достижение.

Второе – постепенно формируются новые смыслы.

Они сами по себе формируются или их все-таки кто-то формирует?

На мой взгляд, они формируются сами. Их формирует Майдан – не политики. Это категории ценностей. Они возникают как неизбежное действие ключевого императива Майдана – императива свободы!

Наш замредактора, которая сейчас очень много общается с активистами, общественным сектором Майдана, вывела замечательную дефиницию: нынешняя оппозиция – первое поколение украинских политиков, которое народ заставил с собой считаться. Или, во всяком случае, принимать во внимание свои интересы.

Абсолютно верно. Мне эта формула нравится. Красивая формула! Вот что сейчас происходит? Три политических лидера Майдана не имеют резкого роста популярности. Почему? Потому, что они действительно несут ответственность за происходящее. Каждый день выходят на сцену, общаются с людьми, предлагают идеи, планы действий; может – не всегда популярные, но зачастую – верные, правильные. Да, вот революционный процесс не является

быстрым - он длительный, утомительный. И усталость у людей накапливается, и раздражение, и разочарование от отсутствия быстрых результатов. Лидеры оппозиции это все на себя принимают.

Вместе с тем, некоторые политики, скажем, Петр Порошенко, не несут прямой ответственности за происходящее. Они прекрасно выступают со сцены, точно появляются в нужное время в нужном месте, формулируют точные смыслы. Логично, что им достаются лишь плюсы и никаких минусов.

Тогда как лидеры тройки, парламентской – «реестровой» оппозиции - вынуждены принимать и то, и другое.

Вот тут и складывается давление общественности на политиков. Заставляет их искать баланс смыслов, действий и ответственности.

Да, правда в том, что именно парламентская оппозиция получает шишки. Зачастую ввиду недостаточной своей эффективности.

Многие считают, что украинский политикум и парламентаризм больны, надо, мол, пройти курс терапии, пропить таблетки, и все будет хорошо. Никто не понимает, что состояние критическое, организм практически мертв. Тут таблетки не помогут.

Возможность легко нам собрать 226 голосов в этой Раде – иллюзия. С нашими «честнейшими» коммунистами это попросту невозможно. Необходима тяжелая работа, длительный переговорный процесс, сопровождающийся множественными компромиссами, большинство которых гражданское общество вряд ли примет и одобрит. Не зная этих тонкостей, люди убеждены: стоит лишь заблокировать трибуну и дело в шляпе. Да, заблокировать депутатам действительно несложно, сложнее людям осознать: ВР - единственный легитимный орган власти, в котором хоть как-то возможен компромисс.

Какой компромисс возможен сейчас в ВР?

Первое – изменение конституционного строя, возврат к Конституции 2004 года. То есть, денонсация решения КСУ от 2010-го, которым объявили недействительность конституционной реформы с возвратом к Основному закону образца 1996 года.

Как добиться денонсации? Механизм – через голосование в парламенте. Юридически сценарии прописаны, есть множество вариантов...

Можно ли под это собрать большинство? Сложно, но можно. При этом львиная доля тех, кто готов к нам присоединиться – мажоритарщики от Партии регионов. Но в Конституции 2004 года прописана исключительно пропорциональная система выборов, мажоритарщиков там нет. Следовательно, какой им интерес это поддерживать? Тут и рождается компромисс номер один – одновременно с возвратом к парламентско-президентской модели мы должны внести изменения, предусматривающие выборы на смешанной основе.

Для компромисса в ВР необходимо, прежде всего, согласие Банковой. Иначе – никак. Где вы его возьмете?

Если Виктор Янукович вдруг поймет, что он неизбираем на всенародном голосовании, но может быть избран в парламенте, тогда теоретически он не против такой конструкции.

Также кто-то из олигархов может посчитать, что существующая конструкция власти становится для него некомфортна.

Кто конкретно от оппозиции выступает коммуникатором с властью или с группами во власти?

Нет ответа на этот вопрос. Поэтому и переговоры идут ни шатко, ни валко.

Еще, кстати, вопрос без ответа: кто – гарант соблюдения договоренностей обеими сторонами?

Со стороны оппозиции субъектом переговоров может выступать только один человек – Александр Турчинов. Я точно знаю, что 8 декабря, когда колонны двинулись к правительственному кварталу - строить баррикады, Янукович выразил готовность к переговорам. Турчинову было об этом доложено, и он сказал, что готов, но должен получить

добро от трех лидеров ОО. Пока те думали-совещались, тянули время, вопрос переговоров снялся сам собой. Так было?

Мне известно лишь то, мы получали большое количество сигналов: Банковская в панике и готова как то обсуждать...

Но так как нынешняя власть не есть абсолютная квинтэссенция мысли, а есть квинтэссенция целого ряда «групп влияния», то их слова и дела не подчинены единой логике. Часто они действуют в разнобой, совершенно наобум и – если повезет – получают позитивный для себя результат.

Майдан дал оппозиции мандат на переговоры. Но, позвольте, с кем их вести?

В нынешней системе власти решения принимает один человек. Следовательно, разговаривать надо с ним лично или с тем, кому он лично делегирует такие полномочия.

Ну, а я что говорю. Поступают мэседжи, приходят люди, и говорят: «Я только что от Виктора Федоровича, какие ваши условия?» А дальше ты смотришь: он действительно имеет полномочия или «разводит»?

И как?

Ни на какой круглый стол – действительно публичный, а не бутафорский – Виктор Федорович не пошел. Ночной его разговор с американскими сенаторами, которые предлагали посредничество в переговорах, закончился ничем.

Соня говорит о том, что в какой-то момент власть испугалась и готова была к диалогу. Но сейчас очевидно, что этот страх прошел. Есть, возможно, какие-то опасения, элемент дискомфорта, но страх прошел.

Послушайте, представьте: человеку объявили, что он смертельно болен. Первая реакция – шок, но потом он как-то успокаивается, через неделю эмоция притупляется, и он с этим просто живет. Вот и власть сейчас с этим живет.

Страх у власти Януковича присутствует. Она не может разогнать Майдан, даже если там ночью всего тысяча человек, допустим. Страх и опыт подсказывают: начинаете разгонять – нас становится в десять раз больше.

Честно говоря, я не понимаю, почему до сих пор не арестовали с десяток наиболее активных нардепов-оппозиционеров. Ордера-то уже даже были выписаны. Даже неприкосновенность – по нынешним временам – не помеха.

Вероятнее всего, не арестовывают, не переходят к иным жестким действиям, поскольку существует противовес под названием мировая общественность. Ее все-таки остерегаются.

Ага, именно поэтому случился разгон Майдана в ночь с 10 на 11 декабря. Прямо под носом у этой самой общественности.

Позволю себе прогноз: скоро все мы станем свидетелями одного очень мощного и убедительного мэсиджа. Мэсиджа со стороны американских коллег.

Майдан стоит уже второй месяц. Понятно, чтобы сохранять субъектность, он, во-первых, должен вырабатывать новые смыслы, во-вторых - должен каким-то образом прогрессировать, развиваться. Однако, сегодня создается впечатление некоторой стагнации.

Когда человек чувствует себя молодо? В 18 лет, в 20, 25, 45? В каждом возрасте – по разному, верно? Так и Майдан: в те или иные периоды своего существования, он полон разных энергий.

Лично для меня Майдан – не та его видимая часть – палатки, сцена, баррикады – к которой все привыкли. Майдан как палаточный городок с определенной инфраструктурой – визуальный символ, не более того. И события 10-11 декабря убедительно это доказали. Силами Беркута, ночью была разрушена баррикада со стороны Крещатика, повреждена – со стороны Институтской. Однако, к обеду на том же месте выросли новые баррикады – крепче, надежнее.

Поэтому для меня Майдан – прежде всего – самоорганизация людей, некие перемены в их головах, в сознании, в логике действий. Именно поэтому каждое воскресенье десятки тысяч вновь и вновь выходят на площадь.

Резюмируя, сформулируем так: Майдан - это та гильотина миллионного протеста, которая висит над Януковичем.

При этом у Януковича сохраняется колоссально высокий – как для действующего гаранта – рейтинг. И это – еще до входа в избирательную кампанию.

Это не относится к Майдану. Это говорит о том, что значительная часть нашего общества не осознает сущности режима Януковича, находится под его обаянием. Так же, как некоторые граждане СССР находились под обаянием Сталина. Поэтому-то я и противник агрессивного протеста. В гражданской войне агрессивных протестов Виктор Федорович переместится в Харьков, Донецк, Запорожье и будет оттуда руководить. В этот момент раскол Украины станет реальностью.

Но это очевидно, что региональные противоречия усиливаются. Везде – и на западе страны, и на юге и востоке. Жители Киева, Львова, с одной стороны, и Харькова и Донецка - с другой, по-разному себе представляют будущее Украины.

Почему вы расписываетесь за те же 500 тысяч харьковчан, голосующих за оппозицию? Между прочим, 500 тысяч – значительно больше, чем голосующих в Тернопольской, допустим, области...

Где были эти 500 тысяч, пусть даже только 10% этих харьковчан, когда в Киеве разогнали студентов? Почему на улицы не вышли, а?

В Харькове люди выходили и выходят каждый день. Тысяча человек, две тысячи, но выходят.

Учитывайте: Харьков – город, где наиболее массово преследуют активистов Евромайдана, нападают на них, сжигают их автомобили. Харьков – город, где держат в заключении Юлию Тимошенко; где при власти два самых одиозных персонажа этого режима. Уровень нажима, культивируемого страха в Харькове несравненно выше, чем где-либо.

Поэтому не говорите мне, что тысяча-две человек – мало. Да, хотелось бы, чтобы как в 2004-м на площадь вышло 100 тысяч человек. Но с тех пор прошло почти 10 лет, было много разочарований, и забудутся они еще не скоро, увя.

Еще около полугода тому эксперты Института Горшенина озвучили очень простой, но важный вывод – о важности специального мэссиджа для юго-востока Украины. Для тех людей, которые не хотят голосовать за власть, но не приемлют националистических лозунгов, которыми оперирует оппозиция...

Сегодня мы уже живем в реалиях новой страны, и, вы совершенно правы, важно правильно донести это до юго-востока.

Не так давно я вывесил у себя на стене в Фейсбуке одну фотографию, она мне очень понравилась. На снимке изображен протестующий с плакатом: «Я – русскоязычный украинский патриот. Банду прочь!».

Действительно, не только украиноязычные жители нашей страны являются ее патриотами; а русский язык – не есть маркер людей второго сорта в этой стране. Это все сложные темы, неоднозначные, но их необходимо обсуждать.

На словах, необходимость такого обсуждения, необходимость специального мэссиджа для юго-востока страны и вы, и ваши соратники признаете, однако на деле... На деле не предпринимается ничего для того, чтобы хоть как-то оптимизировать ситуацию.

Как вам известно, я долгое время работал и сейчас работаю на востоке Украины. Я очень хорошо понимаю, что можно сказать жителям востока, как это сказать и где. Вопрос лишь в том, какую этим словам придать конечную форму, как выработать определенную государственную политику.

То, что нам предлагается – специальным «передвижным майданом» идти на восток – полумера весьма сомнительной полезности. К востоку нужно обращаться голосами востока, говорить понятными словами – не мимоходом, а с фундаментальным вниманием!

Кроме того, необходим отдельный тезис для предпринимателей – для малого и среднего бизнеса востока Украины...

Вы понимаете, что все три оппозиционные партии находятся в плену стереотипа, сформированного некогда Юлией Тимошенко: мол, за голоса юго-востока бороться бессмысленно?

Тимошенко тут точно ни при чем. Так действительно многие думают, но это неверный стереотип.

Вот. И поэтому политики должны ломать эту ситуацию.

Первое, что необходимо там заявить – о едином кандидате.

О, большая мозоль ОО!

Вот, например, Луценко пытается формулировать философию единого кандидата. От наличия которого, конечно, все бы выиграли. Но тут возникает вопрос, который Юре задал Сережа Власенко: «Скажи, ты за такого единого кандидата, который у нас был на 94 округе, которого сняли перед выборами под предлогом непроживания на территории Украины?». А что делать, когда такое произойдет?

Вы сейчас намекаете, что Кличко могут снять с выборов?

Я не намекаю, я об этом говорю.

Известно: Юлия Тимошенко имеет все законные основания принимать участие в гонке, но мы же прекрасно понимаем, что ей – с высокой долей вероятности – сделать это не дадут. С Кличко – аналогично.

Вас не посещала фантастическая мысль: больше чем за год до выборов, можно не фокусироваться на всего лишь троих претендентах, но попробовать поискать нового... Ведь даже сторонники Майдана относятся к лидерам оппозиции, мягко говоря, с прохладцей.

Оппозиция - зеркало нашего общества и элит. Но общество развивается, растет и давит – подобно поршню – на политиков, благодаря чему они меняются в лучшую сторону.

У вас в Украине бизнес остался?

Нет. Бизнеса в Украине у меня не осталось.

Но у вас есть заложники: несколько ваших соратников до сих пор в тюрьмах по надуманным обвинениям.

Да, это правда.

Тем не менее, вы множите риски: активничаете на Майдане, идете на власть с открытым забралом.

Я не люблю имитации и симулякров. То есть, если ты назвался груздем, то полезай в кузовок, а если ты оппозиционер «наполовину», то ты не оппозиционер вовсе.

Это вы сейчас о лидерах ОО?

Нет, я отвечаю на вопрос о том, почему я сжигаю мосты. Вместе с тем, поверьте, я расположен к диалогу и настроен конструктивно.

Может, вам возглавить оппозицию и стать единым кандидатом...

Напишите об этом, и вам заплатят из администрации президента... (смеется)

Давайте серьезно. Вырисовывается ситуация, в которой Порошенко и Кличко – в случае, если сподобятся договориться – способны кардинально изменить всю карту боя.

Не может никто выиграть эти выборы за счет таких вот альянсов. Посмотрите на технологии упоминавшегося 94-го округа и сделайте выводы.

Помешать этому способно только жесткое, бескомпромиссное совершенно давление масс. А если начнется метание между одним, другим, умными, красивыми... фиаско предопределено.

Арсений Яценюк говорил со сцены Майдана: мы сформируем единую команду. Многие давят: предъявите ее немедленно. Позвольте, это – процесс, он требует времени в той тяжелой ситуации, что мы оказались. Условно говоря, беременность длится девять месяцев, меньше – никак.

Господи, сколько ж можно? Уже больше года рожаете!

Вопрос в амбициях участников процесса.

Однако, необходим ответ на вопрос: что делать с «технологией 94 округа». Мы обязаны найти решение проблемы и огласить его публично.

Вопрос единого кандидата во многом зависит от Юлии Тимошенко. Вам не кажется, что она сейчас не настолько активна, как могла бы быть? И это преступное затягивание времени...

Нет, не кажется. Кроме того, она не молчит.

Тимошенко в своих письмах, которые зачитывались в том числе на Майдане, предлагала некие сценарии. Реализовывали ли эти сценарии? Нет. В данной связи, говорить, будто ответственность за действия Майдана несет Тимошенко, которая уже больше двух лет находится в тюрьме, это натяжка. Мягко говоря.

Лично для меня Юлия Тимошенко имеет больше всего прав, чтобы стать президентом этой страны. Но мы понимаем, что к выборам ее будут не пускать изо всех сил. Значит ли это, что Юлия Владимировна должна назначить «преемника»? Сейчас? Не уверен. Однако, ее позиция однозначно должна и будет учитываться. Более того – по моему мнению – будет определяющей.

Наша коллега Таня Чорновол говорит, что один день Майдана обходится приблизительно в 600 тысяч гривен. Это так?

Лучше спросить Степана Кубива (комендант Дома профсоюзов, - LB.ua).

Но и я немного в курсе. Самооборона Майдана буквально каждый день ловит на площади несколько «левых» ящичков для сбора денег. Стоит аферист и говорит, что собирает деньги в пользу Майдана – мол, на лекарства, на то, на се... Самооборона их вылавливает, «ящички» забирает и присоединяет их содержимое к содержимому официального нашего стеклянного ящика для сбора денег.

Официальные ящички – их 5 штук всего – они под специальной охраной находятся.

Все-таки, сколько стоит Майдан в день?

Думаю, где-то около полумиллиона гривен в день. Из них пожертвований приходит где-то 60-100 тысяч гривен. В разгар протестов было, конечно, больше, доходило до 300-400 тысяч.

Майдан – такая саморегулирующаяся республика. Со своими финансами, со своими правилами расходов и довольствия. Если ты просто так пришел сюда и нигде не работаешь – не участвуешь в самообороне, не ходишь на пикеты, не работаешь волонтером, тебя не зарегистрировала ни одна палатка, то ты не можешь встать на довольствие и просто так потреблять все существующие ресурсы. Согласитесь, это было бы неправильно.

В оппозиции почти 200 народных депутатов. Сколько реально работает на Майдане?

Если честно, то из 170 нардепов оппозиции постоянно реально можно положиться на человек 40-60. По разным причинам. Но те, кто постоянно на Майдане – это настоящая элита – говорю это без стеснения. Это, в том числе, ответ на ваш вопрос, почему мы не занимаемся юго-востоком и избирательными комиссиями, а только Майданом.

http://lb.ua/news/2014/01/15/251720_arsen_avakov_mazhoritarshchiki_pr.html

Тактическая повестка Майдана: как власть и оппозиция играют в общую игру *Хвиля*

Евромайдан

Ситуация вокруг Майдана выглядит очевидно патовой. Что же, давайте рассмотрим тактическую повестку основных политических игроков.

Парламентская оппозиция.

Сворачивание Майдана оппозицией ведёт к катастрофическому падению рейтинга всех оппо-партий. Хотя никакого смысла в существовании Майдана для оппозиции уже нет. Ничего добиться не удалось. Постоянно приходится давить инициативы общественников по

«отклонению от линии партий». Майдан превращается в махновщину, слабо контролируемую оппозицией. При этом оппозиции эту махновщину приходится самой подогревать постоянно вбрасывая провокации. Хоть для минимальной мобилизации сторонников. Но чем дальше, тем мобилизация проходит слабее. Инициировать переход Майдана в радикальный формат оппозиция не может и не хочет по множеству причин. Ничего системного оппозиция также не может предложить, т.к. является, по сути, тем же самым что и партия регионов — частью украинской псевдоэлиты. Незаинтересованной в смене системы. А желающей сменить ФИО у руля страны.

Янукович.

Ему Майдан в данном состоянии скорее выгоден, чем нет. Т.к. мобилизует его традиционный электорат на Юге и Юго-востоке страны. Санкций к нему Запад применять не будет. Только в случае прямого «беспричинного» силового разгона. Так что бояться ему особо нечего.

Окружение Януковича.

В первую очередь силовики и другие «ответственные лица».

Самое смешное, что Януковичу придётся менять массу чиновников от средне-мелких пешек до Азарова, Левченко и Захарченко включительно. Т.к. в его понимании именно они «довели» ситуацию до Майдана. Но сделать это сейчас — это пойти на уступки «протестующим». Т.е. показать свою слабость. Что может отвернуть от него его сторонников в исполнительных вертикалях. Так, например, отставка Захарченко сейчас может привести к тому, что остальные чины в МВД задумаются — «а что с нами то будет?».

С другой стороны, всё это околянуковическое окружение заинтересовано в существовании Майдана в нынешнем вяло-радикальном формате. Потому что при его исчезновении полетят головы. При этом власть (а точнее — конкретные люди и структуры во власти) также заинтересованы в провокациях по отношению к Майдану. Для мобилизации его сторонников (попросту, чтобы Майдан не заглох окончательно). Но в тоже время провокации не должны приводить к излишней мобилизации. Т.е. такими объектами провокаций становятся маргиналы-журналисты, маргиналы-(экс)депутаты, маргиналы-общественники и прочие маргиналы. Те, кто не вызывает особых симпатий у населения.

Исходя из этого получаем ситуацию при которой майдан нужен всем, но при этом он ничего не должен добиться!

Отсюда и определяется тактическая повестка Майдана которая отображается в дешёвых двусторонних провокациях и абсолютно бесполезных, по сути, «хождениях по мукам» к различным гос. учреждениям и Межигорьям. А оппо-политики не перестают бегать на Банковую за консультациями.

Поэтому Майдан будет существовать ещё долго.

Чем это закончится пока сказать трудно. Но более всего жалко людей, которых опять завлекли в ненужные им игры псевдоэлиты.

<http://hvylya.org/analytics/politics/takticheskaya-povestka-maydana-kak-vlast-i-oppozitsiya-igrayut-v-obshhuyu-igru.html>

Блоги

Олег Канівець: «Януковичу, уберезіть себе від ганьби. Відхрестіться від Кохана!»
lb.ua

Лист Мінкульту до Української греко-католицької церкви інакше як погрозу розглядати не можна. Своєю цидулкою міністерство погрожує заборонити церкву, яка через століття жорстокого тиску пережила десятки московських царів, вистояла під пресом інших імперій, загартовувалася десятиліттями підпілля і репресій в Радянському Союзі.

Як відомо, лист підписав не міністр, а його перший заступник. У мене таке відчуття, що пан Новохатько мабуть не наважився ставити автограф під, без сумніву, історичним документом. В аннали захотів потрапити його перший заступник Кохан. Його прізвище наші нащадки пам'ятатимуть значно довше за прізвище нинішнього міністра. Можливо Кохану це леститиме, але вже за кілька років у підручниках з історії його прізвище продовжуватиме ряд «поважних» прізвищ Валуєва, Миколи II, Столипіна, Сталіна, Кагановича, Брежнєва.

Лист міністерства культури відображає загострення невиліковної хворобливості нинішньої влади. Їм або все одно, або вони не відають, що роблять. Те і інше нічим хорошим для них не закінчиться.

Греко-католицьке духовенство, попри свою чітку державницьку спрямованість, завжди демонструвало підкреслену толерантність навіть в оцінках дій відвертих україноненависників чи мізантропів з владних кабінетів. Наша церква, напевно, є найменш політично заангажованою, її провідники ніколи не агітували ні за, ні проти конкретних політиків чи партій. Моральна глибина та висока освіченість греко-католицького духовенства є головною запорукою стрімкого зростання популярності церкви.

Не втручаючись у політику, УГКЦ робить послідовні кроки у вихованні зрілого українського громадянина. Впевнений, саме в цьому українські можновладці вбачають основну загрозу в діяльності греко-католицької конфесії. Освічена особистість, яка поважатиме себе та всіх довкола, є основним ворогом будь-якої тиранії. Така Людина є головною загрозою і для українського диктатора.

Український самодержець зі своїми сатрапами мали б розуміти, що знищити церкву рішенням кишенькового суду не вдасться. На це не спромагалися навіть ті, хто почував себе значно впевненіше за нинішнього Януковича. Будь-який тиск на Українську греко-католицьку церкву лише зміцнюватиме її.

Януковичу, щоб убезпечити себе від нової ганьби на увесь світ, звільніть зі скандалом Кохана, впаяйте догану Новохатьку і скажіть, що вас хотіли підставити.

А українській прокуратурі дам підказку. Частенько центральними вулицями міст розгулюють колони паломників з портретами Миколи II та триколорами Російської імперії – так, саме імперії. А ще їх супроводжують, якісь типи в одностроях російських козаків. Інколи вони вигукують гасла принизливого характеру як на адресу нашої держави, так і щодо українців.

http://blogs.lb.ua/oleg_kanivets/251607_yanukovichu_uberezhit_vid.html

Арсен Аваков: «Не стоить поддаватися...»

pravda.com.ua

Не то меня беспокоит, что больше или меньше людей вышло в конкретный момент на Майдан. Повторюсь – Майдан это не палатки и сцена. Майдан – это состояние протеста и желаний в головах людей – созидающий Императив свободы!

Беспокоит меня, что проникает в умы неверие и разочарование. Его так хочет подогреть власть! Сеять усталость и разочарование среди нас – ключевая задача власти сегодня.

Не поддавайтесь! Делайте каждый на своем месте то, что должны, то, что можете! Верьте и делайте – и Майдан победит, ибо не существует оружия против единой созидающей воли миллионов!

<http://blogs.pravda.com.ua/authors/avakov/52d5ac52e0005/>

Володимир Ар'єв: «Як у Луценка кров брали, або Узурпація з корупційним відтінком»

glavkom

Отже, представник клініки "Борис" Михайло Радучький відповів на поставлені мною вчора відкриті питання:

1-2) клініка "Борис" має обладнання для визначення рівня алкоголю в крові, але є наказ Мінохздора (МОЗ), де у випадку отримання пацієнтом травм від інших осіб, клініка зобов'язана робити аналіз на алкоголь, без варіантів. Мало того, клініка "Соціотерапія" визначена МОЗ єдиним і безальтернативним (!) закладом у Києві, який має право робити цей аналіз!!! Тобто, узурпація з корупційним відтінком.

Правда, цікаво?

Тобто, право визначати вміст алкоголю належить одній конторці із, тепер вже, вельми сумнівною репутацією. При цьому, лікарі "Бориса" були одразу попереджені Іриною Луценко, що Юрій приймав ліки від кашлю із вмістом алкоголю.

3) внятої відповіді на питання чи мав право головлікар "Соціотерапії" оприлюднювати та ще й маніпулювати результатами аналізів пацієнта "Бориса", я так і не отримав. Юристи поки не знають, як реагувати на це.

Мій висновок. У державі зі зруйнованими основами права, немає значення, де лікуватись - у приватній чи державній клініці. Брудні лапи Мінохздора можуть влізти у будь-яку історію хвороби. Легітимних інституцій виконавчої влади в Україні не залишилося взагалі.

<http://glavcom.ua/articles/16762.html>

Телебачення і радіомовлення

Верховная Рада не смогла начать работу после каникул

Интер, Подробности

Верховная Рада сегодня так и не смогла начать работу после новогодних каникул. Хотя именно на этой неделе депутаты планируют принять главную смету страны на 2014 год. Лидеры фракций весь день вели переговоры, но компромисса так и не нашли. Почему - расскажет Валентина Левицкая.

Валентины ЛЕВИЦКАЯ, корреспондент: На площади у Верховной Рады вновь многолюдно. Митингующие слушают песни, выступления депутатов-регионалов, да и сами не прочь рассказать - зачем пришли и кого поддерживают.

- Шоб бюджет прийняли, підписали. Щоб зарплати получали, пенсії, а чого ж ми? Всі ми для того тут і присутствієм, щоб не воювали, щоб закінчилася вся пляска, щоб роботали.

Валентины ЛЕВИЦКАЯ, корреспондент: В самом парламенте новогоднее и, похоже, нерабочее настроение. Оппозиционеры блокируют трибуну, фотографируются и заседают друг друга. Лидеры фракций - на переговорах у спикера Рыбака. Через полчаса он открывает заседание.

Владимир РЫБАК, Председатель Верховной Рады Украины: Зараз в кабінеті голови Верховної Ради ідуть консультації керівників усіх фракцій. Я оголошую перерву до шістнадцятої години.

Валентины ЛЕВИЦКАЯ, корреспондент: Регионалы убеждают: вначале нужно принять бюджет, а затем - вести переговоры по всем остальным вопросам.

Владимир МАКЕЕНКО, народный депутат Украины, фракция Партии регионов: Ми запропонували опозиції засіяти сьогодні бюджетом, тому що сьогодні у нас Старий Новий рік, але нажаль, переговори тривають. Давайте відверто: бюджет країні потрібен? Потрібен. Його треба прийняти? Треба прийняти.

Валентины ЛЕВИЦКАЯ, корреспондент: Оппозиция - засеяла, но только пшеницей. О разблокировании - договориться не удалось.

- Сію, вію, посіваю, з Новим роком вас вітаєм! На щастя, на здоров'я, на многіє літа!

Лидеры оппозиционных фракций вновь озвучили свои главные требования: отставка Кабмина, выполнение закона об амнистии участников мирных митингов, а также создание временной следственной комиссии по расследованию действий силовиков во время акций протеста.

Виталий КЛИЧКО, народный депутат Украины, лидер фракции "УДАР": Президент повинен забезпечити виконання закону, чи вимог людей, чи відправити у відставку Захарченка і добитись покарання тих людей, які винні в побитті людей.

Ярослав СУХОЙ, народный депутат Украины, фракция Партии регионов: Які в них вимоги? Покарати тих, що побити студентів? Я - за! Сила була застосована неадекватно і неправильно. Було перевищено службові повноваження. Прокуратура зараз розбирається, подасть нам, якщо треба ми комісію створимо.

Валентины ЛЕВИЦКАЯ, корреспондент: Регионалы утверждают: готовы голосовать за создание временной комиссии. Но оппозиция не верит и с трибуны не уходит. Пока лидеры заседают у спикера, рядовые депутаты обсуждают новую парламентскую склоку: Анатолий Гриценко решил выйти из фракции "Батьківщина". Он неоднократно и публично критиковал действия Арсения Яценюка и ситуацию на Майдане. И вот вчера фракция запретила ему участвовать в заседаниях.

Арсений ЯЦЕНЮК, народный депутат Украины, лидер фракции "Батьківщина": Засліплення власними амбіціями дуже шкодять командній боротьбі. Була присяга, яка давалась на Біблії, і ми очікуємо, відповідно присяги, яка була підписана, відповідного кроку - а саме складання мандата депутата Верховної ради України.

Валентины ЛЕВИЦКАЯ, корреспондент: Гриценко заявил: мандат сдавать не собирается и по-прежнему остается оппозиционным политиком.

Анатолий ГРИЦЕНКО, народный депутат Украины: Очевидно керівництво фракції більше боїться правди, чим подонків, або фракція буде в режимі тоталітарної секти і тоді вона піде під ноль, але вона врешті-решт буде слухати різні думки.

Валентины ЛЕВИЦКАЯ, корреспондент: Многочисленные попытки договориться сегодня так ни к чему и не привели. После новогодних праздников парламент не смог начать работу - трибуна по-прежнему заблокирована. Следующий раунд переговоров назначен на завтра.

Верховна Рада сьогодні працювала лише кілька хвилин

УТ-1, Підсумки дня

Верховна Рада сьогодні працювала лише кілька хвилин. Зранку опозиціонери взяли в облогу президію. Спікер Володимир Рибак відкрив зібрання й одразу оголосив перерву. Після цього лідери фракцій - пішли на консультації. Вечірнє засідання Голова Верховної Ради уже не розпочинав - попросився з депутатами із заблокованої трибуни до завтра. Парламентська меншість наголошує на виконанні - озвучених учора вимог. Серед яких - розформування "Беркута" і створення тимчасової слідчої комісії, яка має вивчити ситуацію з побиттям мітингарів у грудні під час масових акцій. У більшості кажуть - готові до перемовин та компромісів задля ухвалення держбюджету. Зокрема, делегувати своїх депутатів до ТСК та голосувати за її створення.

Павло РОЗЕНКО, народний депутат, фракція "Удар": Створення тимчасової слідчої комісії - це один із елементів

роботи ВР України по пошуку компромісу в нинішній ситуації і з приводу виходу із кризи. Це один із елементів, із багатьох елементів. Але ми бачимо, що на сьогоднішній день зацікавленості в розгляді масштабних питань сьогодні немає.

Володимир МАКЕЄНКО, народний депутат, фракція "Партії регіонів": Вимоги - створення тимчасової слідчої комісії. В порядок денний внесли сьогодні? Внесли. Профільний комітет, який я очолюю, готовий до роботи з цього питання. Я вже й виступ підготував. Але

чомуś виникають інші вимоги. Ми ведемо переговори з опозицією з приводу того, щоб розпочати головне питання - прийняття бюджету.

Законопроект, який знімає обмеження на проведення молебнів, зареєструвала в парламенті Ганна Герман

Законопроект, який знімає обмеження на проведення молебнів, зареєструвала в парламенті депутат від Партії регіонів Ганна Герман. Про це вона повідомила, коментуючи лист Мінкульту до Української греко-католицької церкви. Згідно з проектом закону, люди зможуть молитися, де і коли захочуть, не повідомляючи про це місцеву адміністрацію.

Ганна ГЕРМАН, народний депутат, фракція Партії регіонів: Я зареєструвала законопроект, який передбачатиме право для людей молитися, проводити богослужіння в тому місці, де вони собі забажають, і в який спосіб вони собі забажають. Час і місце вони не змушені будуть повідомляти властям. Я, як голова міжпарламентського об'єднання за сприяння свободі сумління, я маю надію, що цей законопроект підтримають усі депутатські фракції.

Подальший терор ще більше розбурхає ситуацію *Радіо Свобода, Ваша Свобода*

Гості «Вашої Свободи»: народні депутати Руслан Князевич («Батьківщина») і Сергій Міщенко (позафракційний).

Інна Кузнецова: Сьогодні вперше у новому році мало розпочатися пленарне засідання Верховної Ради України. Верховна Рада зібралася на засідання. Спікер парламенту Володимир Рибак відкрив засідання Верховної Ради, однак воно тривало аж одну хвилину.

Після цього зійшлися лідери фракцій до голови парламенту у кабінет, де розпочалося засідання лідерів фракцій. Саме ж засідання Верховної Ради буде продовжене о 16-й годині. Це буде пленарне вечірнє засідання.

Наразі ж у Верховній Раді розпочався брифінг лідерів опозиційних фракцій. Там перебуває наш кореспондент Дмитро Шурхало. Що ж там саме у ці хвилини відбувається, Дмитре?

Дмитро Шурхало: Зараз триває брифінг голів фракцій опозиції Олега Тягнибока, Арсенія Яценюка та Віталія Кличка. Вони сказали, що на нараді зі спікером не вдалося знайти порозуміння.

Зараз головні вимоги опозиції – це виконання закону про амністію для учасників масових акцій протесту. Опозиціонери вважають, що цей закон треба виконувати, а не вдосконалювати. І також вимога опозиції – це навести лад у правоохоронних органах, а саме, привести діяльність спецпідрозділів міліції у відповідність до закону про міліцію.

– Пане Князевич, якщо відстежувати день від дня, то вимоги опозиції змінюються. Зараз вони вже якісь дуже вузькі – стосовно виконання закону, який був ухвалений три тижні тому.

Руслан Князевич: Вони не звужуються. Вони просто намагаються, лідери, принаймні, хоча б спонукати владу до дотримання публічного слова щодо виконання цих рішень. Що стосується амністії, то ми пригадуємо, що це насправді була ініціатива президента. Якщо президент уже таку ініціативу проявив, якщо Партія регіонів зголосилася працювати в робочій групі по напрацюванню цього закону, якщо вони голосували разом з нами по тому, щоб прийняти цей закон, якщо президент підписав такий закон, оприлюднив, то, будьте добрі, виконайте його.

А тепер, виявляється, що якимось судам не вистачає якихось процесуальних норм. Наприклад, одним судам вистачає, як в Одесі, для того, щоб випустити євромайданівців, у Харкові суд відпустив на основі цього закону. Київським судам не вистачає. Ми знаємо, особливо Печерський суд, інші суди, під чийм вони контролем. Тому розуміємо, що тут немає ніякої логіки.

З одного боку, ініціюють, а з іншого боку, дають команду, щоб закон не виконувався. Ми хочемо хоча б їх спонукати до того, щоб вони взяли на себе взяті на ними ж зобов'язання і виконали. Більше поки що ми, принаймні, від них вимагати не збираємося.

– Пане Міщенко, наскільки реально, чи змінити цей закон, чи все-таки, можливо, було б виконувати його? Суддя, яка у Києві не скористалася цим законом, сказала, що він недолугий.

Сергій Міщенко: Ви ж розумієте, що для таких законів необхідна політична воля в першу чергу. І я переконаний у тому, що можна використати і закон опозиції. Але якщо вважають, що там є багато недоречностей, немає механізмів його виконання, то це шлях до затягування процесу.

А якщо немає першого варіанту, тобто затягування процесу, то є інший варіант. Будь ласка, зараз я реєструю законопроект про звільнення від кримінальної відповідальності учасників мирних зібрань з переліком прізвищ, яким пред'явлена підозра, і чіткий механізм по КПК України, як треба його виконувати. Якщо ви не хочете той закон сприймати, то, будь ласка, прийміть цей законопроект, який чітко вказує прізвища людей, чіткий механізм, що повинен робити прокурор, слідчий і суддя, хто повинен вносити клопотання, в який термін повинен суддя розглянути клопотання, яке рішення повинен прийняти, як звільнити цих людей від відповідальності.

– Пане Міщенко, у законі будуть прізвища, а через два дні з'явиться нова людина, яка буде підпадати під дію такого ж самого закону, тільки її прізвища там не буде.

Сергій Міщенко: З чого я почав? Перше – це політична воля. Якщо влада хоче, щоб зараз зробити поступки опозиції, Майдану, то вона повинна зробити все можливе, щоб ми в програмах і в ЗМІ взагалі зняли тему притягнення до кримінальної відповідальності осіб, людей, які були чи заарештовані чи притягнені до відповідальності, пред'явлена підозра під час цих мирних акцій. Якщо така політична воля є, то всіх, хто вже є під кримінальним тиском, з них це зняти, а про інших навіть і не згадувати.

Тому що, якщо на сьогоднішній день когось викликають як свідків, то ми розуміємо, що неможливо припинити кримінальне провадження чи змінити від кримінального провадження. Треба звільнити тих людей, які зараз під вартою, але ті, які не перебувають під вартою, але у них тяжкі злочини, які їм інкримінують, цілу низку кримінальних злочинів. Тому треба спочатку звільнити цих людей, а потім говорити.

– Пане Князевич, якщо люди будуть знати, що вони не будуть покарані, те, що пропонує пан Міщенко, то, з іншого боку, мирні протести можуть перетворитися у далеко не мирні протести. Це також небезпечно.

Руслан Князевич: По-перше, я хочу сказати, я логіку Сергія підтримую. Тільки я не можу зрозуміти доцільність переліку прізвищ. Тому що, на превеликий жаль, щодня порушуються нові кримінальні справи. Наприклад, учора порушені 5 кримінальних справ за подіями біля Києво-Святошинського суду. Сьогодні кажуть, що вже справи по Автомайдану, який знову навідався у гості до «Межигір'я». Цей потік може бути безкінечний. Тут справа, дійсно, в інших речах.

Що стосується того, про що Ви сказали, то треба просто вирізняти мирні протести і немирні протести. Коли мова йде про немирні протести, там діють загальні норми кримінально-процесуального законодавства. Ми про це не говоримо. Ми не хочемо спонукати владу робити індульгенції для тих людей, які будуть вчиняти правопорушення. Боже збав! Ми, навпаки, вважаємо, що це превентивно захищає.

– Але, з іншого боку, в.о. керівника столичної міліції сказав, що приводи для того, аби міліція застосовувала зброю у ніч з п'ятниці на суботу, були.

Руслан Князевич: Приводи завжди можна знайти. Сьогодні даїшник, якого трішки відтіснили, щоб проїхав Автомайдан, сказав, що я зараз можу використовувати зброю, у мене набоїв 16 патронів, я тут вас усіх перестріляю. Він вважає, що це достатня підстава для того, щоб він міг убивати людей. Знаєте, раз на раз не виходить.

Сьогодні наші лідери говорили про те, що треба привести діяльність правоохоронних органів до вимог закону. Якщо є люди, які вважають, що для них закон не писаний, то на це немає ради.

Інша справа, що якщо і далі відбуватиметься такий терор і щодня відкриватимуться кримінальні справи і затримуватимуть людей, то це ще більше буде розбухувати ситуацію. Будь-які окремі затримання будуть мати десятикратну реакцію. Якщо цього не зрозуміти, якщо реакція влади не буде адекватною, і вони хоча би знову ж таки (повторюю це) не дотримаються слова і не оголосять амністію для учасників усіх цих масових акцій під час Майдану, що буде далі, то цього ніхто не знає.

Це дійсно може перерости в те, що Ви говорите, у немирні акції і якісь елементи хаосу. Ми цього не хочемо. І закликаємо їх цього не робити. Тому що треба задуматися, хто може від цього постраждати.

– Пане Міщенко, скажіть, будь ласка, які ще варіанти, окрім запропонованого Вами законопроекту, над яким Ви працюєте, є ще для того, аби можна було б якимось чином, по-перше, розблокувати роботу парламенту, досягти того, чого вимагає Майдан, громадянське суспільство?

Сергій Міщенко: Я, може, повторюся, але питання знову ж у політичній волі. У першу чергу у політичній волі влади. Можна прийняти закон, який діє, його застосовувати, яким ми всі проголосували за 300 голосів. Можна прийняти мій законопроект, я даю цей механізм, який уже не дасть можливості ні правоохоронним органам, ні судам казати, що немає механізму, немає можливості його виконати. Може бути третій шлях. Будь ласка, якщо є робоча група між владою та опозицією, створіть такий законопроект, якщо є бажання у влади це зробити, зробіть інший, третій механізм для того, щоб провести.

Але треба робити швидше, швидко, не затягувати цей процес. Бо я згоден з Русланом, що чим більше буде кримінальних переслідувань, чим довше буде затягуватися цей процес, нікуди воно ж не розсмокчеться саме собою, навпаки, буде ще оця проблема ненависті нагнітатися. І я не знаю, як можна виграти владі у цій ситуації. Тому швидко треба вирішити нагальне: позвільняти людей і заспокоїти усіх.

– Віталій Кличко сказав журналістам у кулуарах Верховної Ради, що о 15:30 буде чергова нарада опозиції. Тоді буде вирішено, чи будуть блокувати далі президію Верховної Ради, чи буде засідання.

Власне, хотіли створювати ТСК у справі Майдану. Потім закони стосовно «Беркута» і інших спецпідрозділів. Наскільки ці законопроекти розроблені? Наскільки це не викликає величезного спротиву владної фракції чи владних фракцій?

Руслан Князевич: Я Вам поясню, чому ми сьогодні заблокували трибуну. Тому що вчора були висловлені певні вимоги, у тому числі по створенню ТСК. Невід'ємне конституційне право опозиції мати при наявності 150 голосів такий єдиноможливий механізм як слідча комісія. Влада не працює, слідчі органи не розслідують. Вони до сих пір не дають можливості ідентифікувати тих людей, які побили студентів, виявляється. Уже два місяці пройшло, уже вся країна їх знає, їхні списки вже в інтернеті є, Автомайдан до них уже додому їздить, а прокуратура цього не може зробити. То в нас іншого шляху немає, ніж спробувати це зробити через парламентський механізм.

Так, він малодієвий, так, він не пророблений, тому що немає спеціального закону. Але це хоча б яка-небудь площадка і спосіб цю тему спробувати до кінця довести.

Так, виявляється, сьогодні ми відкриваємо порядок денний, начебто учора домовилися, спікер сказав, що він не заперечує, а в порядку денному жодного з питань, про які ми вчора домовилися, немає. Яка наша реакція мала б бути в іншому випадку?

Звичайно, ми заблокували для того, щоб розпочати перемови і повернутися до тих домовленостей, які вчора були досягнуті. Виявляється, сьогодні за ніч щось перегралося і немає політичного бажання навіть допускати можливість створення такої ТСК. Вони бояться навіть такого механізму, який знову ж таки недієвий. Тобто, для них будь-який публічний розголос цієї теми завжди небезпечний.

Звичайно, що стосується законів, то це ще проблематичніше. Якщо ми говоримо про 150 голосів, тоді ми можемо сподіватися на ТСК. Будь-який закон – це 226 голосів і необхідність підписання його президентом. Це шлях важкий, але замовчувати цю проблему ми не будемо.

– Сьогодні один із нардепів Верховної Ради Володимир Макеєнко, голова Парламентського комітету, сказав про те, що готова влада піти на поступки опозиції заради того, аби ухвалити бюджет.

І значна кількість людей з прапорами Партії регіонів, як вони кажуть, що вони – бюджетники, сьогодні виходили на вулиці, йшли до Маріїнського парку і в Маріїнському парку перебували, вимагають ухвалення бюджету.

Вже йшлося про те, що бюджет може бути ухвалений швидкими темпами, тому що дуже багато пропозицій, здається, 3 тисячі пропозицій від нардепів, їх не будуть розглядати. Чи зголосилася б опозиція піти на поступки по ухваленню бюджету? Чи можливо це?

Руслан Князевич: Ще вчора під час погоджувальної ради було сказано, я думаю, що ця позиція не поміняється ні за яких умов, що ми підтримуємо думку, яку висловив учора пан Єфремов, голова фракції Партії регіонів, про те, що дайте можливість більшості прийняти у регламентний спосіб, передбачений законом про регламент, бюджет. Немає питань.

Але ніхто ж не читає закон про регламент. Там чітко написано, що закон про бюджет приймається у трьох читаннях, що завтра чи сьогодні, чи післязавтра може бути тільки перше читання, після якого кожен має право на поправки.

– Я ще зі своєї журналістської молодості ці читання пам'ятаю. Але я не думаю, що депутати двох останніх скликань пам'ятають у парламенті, щоб таке було.

Руслан Князевич: Правильно. Тобто ми говоримо, що зважаючи на те, що ми вже живемо у новому році, треба чим швидше цей бюджет приймати. Немає питань, ми готові до якогось компромісу. Готові сидати, розуміючи це питання, у тому числі конкретно говорити про бюджет.

Але розмова така: ми на поступки не підемо, все, що ви кажете, ми навіть до порядку денного включати не будемо, а дайте нам можливість у цілому проголосувати бюджет, без розгляду навіть ваших поправок. Бо там серед 3 тисяч у тому числі і є наші. Хоча переважна більшість, між іншим, це поправки від владної фракції. Про це зараз чомусь не говорять. Їх навіть зачіпає цей бюджет, який, м'яко кажучи, далекий від реальності.

Я не розумію. Адже, якщо ми говоримо, що цей бюджет соціальної направленості, про що так гучно сказав уряд, то чому силовикам щоразу додається кілька мільярдів, наприклад, онкохворим дітям чи дітям-сиротам щоразу віднімається? Нас це турбує. Ми маємо право цю поправку, наприклад, принаймні почути, довести її розгляд у парламенті. Нас позбавляють цього права.

Мова про те, що ви робіть, що хочете, вимагайте, що хочете, але ми все рівно ухвалимо бюджет у залі. Якщо не дасте нам у залі, то ми перейдемо в інше приміщення і там проголосуємо. Це так було приблизно сказано. То який це компроміс?

– Маємо запитання радіослухача.

Слухачка: У мене запитання до гостей. Скажіть, будь ласка, невже вони не розуміють, що від протистояння українців проти українців виграє третя сила, і зовсім не українська?

І ще. Чи читали вони «Протоколи сіонських мудреців», які спланували тисячу років назад, як захопити владу у всьому світі?

Руслан Князевич: Сіоністи.

Сергій Міщенко: Якщо люди вимагають мирно і зібралися для того, щоб вимагати те, що вони вважають за потрібне, це не 5 людей, це не 10 людей, це сотні тисячі людей по всій країні, мільйони людей, тому я вважаю, що до них треба прислуховуватися, у першу чергу влада повинна прислуховуватися до їхніх вимог.

І тут питання в тому: чи прислуховуватися, чи ігнорувати? Якщо влада розумна, то вона буде прислуховуватися. Якщо ж не розумна, буде ігнорувати.

Руслан Князевич: Насправді зараз уже немає трьох сил, тобто якісь дві борються, а третя виграє. Є вже дві сили, які злилися, проти тих, які зараз виходять на Майдан. Тому що люди вийшли якраз проти того єднання двох сил, про які Ви кажете.

Я розумію, про яку третю силу Ви говорили. Але, на превеликий жаль, її інтереси були окремо тільки до того часу, коли була перспектива підписати асоціацію. Після того, як такої перспективи не виявилось, як на мене, я думаю, що це думка більшості людей на Майдані, вони ідентифікують, як єдину силу, проти якої вони борються.

Тому ми не вбачаємо нічого страшного у тому, якщо ми вийдемо на вулиці ще раз і покажемо цим двом силам про те, що ми є. І треба у тому числі враховувати і нашу думку, а не тільки, між собою поділивши наше майбутнє, розігравши якусь геополітичну карту, забути про те, що ми існуємо.

– Є ще питання відставки уряду, яке дуже давно ставить опозиція. Під час цієї сесії це вже порушувати не можна. Можливо, можна було б вирішувати питання, скажімо, кількох міністрів?

Сергій Міщенко: Моя особиста думка, що за таке дійство, яке відбулося на Майдані, уряд сам особисто повинен піти у відставку. Тобто, якщо у них є мудрість, воля, нікого не примушувати голосувати за цю відставку, якщо влада не тримається за свої крісла і за те, щоб біля корита бути та красти бюджетні кошти, то, будь ласка, самі нікого не примушуйте вас відправляти у відставку. Будь ласка, пишiть заяви, складайте повноваження, як це зробив один з прем'єр-міністрів прибалтійських країн, коли стеля впала в одному з супермаркетів, і там постраждали люди.

– Ми ж живемо не в Латвії, а в Україні.

Сергій Міщенко: Так. Я хочу паралелі привести. Якщо всі урядовці кажуть, що ми рухаємося в Європу, то по-європейськи треба і робити. Чому не зробити так, як це зробив у тій країні, про яку ми казали, прем'єр-міністр?

Так, є питання в тому, щоб відправити одного чи двох міністрів, але уряд той самий залишиться. Розумієте? На всьому уряді лежить відповідальність за те, що відбулося. І тому, я вважаю, так, може бути межею компромісу звільнення міністра внутрішніх справ і звільнення людей, створення ТСК, інші вимоги, але треба, щоб влада йшла на цей компроміс.

Тобто є пакет опозиції, якихось вимог – будь ласка, що не подобається, що ви можете прибрати з цього пакету, що взамін, замість відставки уряду – одного, двох, трьох міністрів. Запропонуйте. Але ж вони не пропонують нічого! Немає між перемовниками компромісу. І тому це глухий кут.

Я вважаю, що вимоги всіх законів всі необхідні, тому існує межа компромісу, але на це треба, щоб влада пішла, щоб вона сказала: ми це сприймаємо, а це не сприймаємо.

– Як її заохотити до цього компромісу і до того, щоб вона пішла на цей компроміс?

Сергій Міщенко: Зрозуміло, що якщо буде і далі така ж сама ситуація навколо Майдану, навколо країни, політична криза, то цим самим воно не здується ніколи.

Якщо хтось думає, що воно кудись пропаде, що воно здується, що воно кудись... Знаєте, зараз в українців, у суспільства воно всередині. Майдан уже всередині. Воно не на вулиці Хрещатик. Воно всередині кожної людини.

– Поки ми з вами тут, шановні гості, спілкуємося, з'явилася інформація, що прокурора так званих «васильківських терористів» заохотили новим званням. Це додасть на Майдані, очевидно, нового імпульсу до протистояння?

Руслан Князевич: Ще один доказ того, як хоче влада йти на компроміс.

Я, знаєте, відверто Вам скажу, що поки що влада, зайнявши вичікувальну тактику, вони думають, що це так справді просто розсмокчеться, очікує реакцію ззовні. І ми дуже розраховуємо, кажу Вам відверто, на те, що завтра відбудеться у Конгресі, коли будуть слухання щодо резолюції по Україні.

І я думаю, що до того часу, поки адресно кожен не відчує загрози для себе персонально і для своїх капіталів, і для свого майбутнього, своїх дітей, вони не зрушать з мертвої точки. Вони

настільки переконані, що, збудувавши на штиках владу, можна її легко утримувати, що зараз якимось чином переконати їх... Два місяці люди стоять на вулиці, Ви бачите, – реакції жодної, а тільки, навпаки, агресія.

– У такому випадку опозиція мусить сподіватися лише на Сенат та на Конгрес?

Руслан Князевич: Ні, ми робимо це паралельно. Ви бачите, що ми все, що можемо, робимо і в стінах парламенту, ми все, що можемо, робимо на Майданах. Але поки що, ми так розуміємо, для них це не достатньо. І якщо це ще підсилити зовнішнім тиском, я думаю, що разом якимось чином ми зможемо вплинути на ситуацію.

Два слова про відставку уряду. Згідно з нашою Конституцією, закону про Кабмін, тільки президент може відправити у відставку Кабмін. Навіть якщо резолюція недовіри прийнята парламентом.